

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIV
БРОЈ
1119
8. VI 1973.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

НА РАТНОЈ СТАЗИ

СТРАНЕ 48-49

Ripley

Веровати или не!

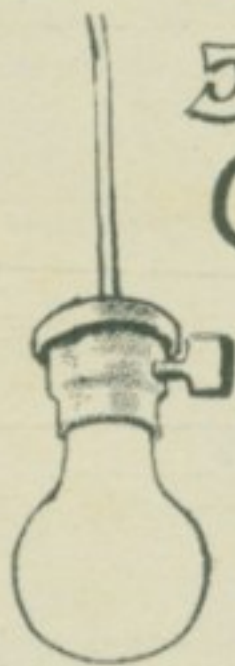
КЛОД ФРАНСОА МАНЕСТРИЈЕ

(1631-1705)
ПРЕДАВАО ЈЕ
ГОВОРНИШТВО У КОЛЕЖУ
У ЛИОНУ
(ФРАНЦУСКА)
КАД ЈЕ ИМАО СВЕГА
15 ГОДИНА.
МАНЕСТРИЈЕ
ЈЕ ИМАО
НЕВЕРОВАТНО
ПАМЋЕЊЕ
И МОГАО ЈЕ
ДА ПОНОВИ
300 НЕПОВЕЗАНИХ РЕЧИ
И ТО НЕ САМО
ИСТИМ РЕДОМ КОЈИМ СУ
ИЗГОВОРЕНЕ
ВЕК И
ОБРНУТИМ.

ПАСИШТЕ У ВУЛКАНУ

КРАТЕР МРТВОГ ВУЛКАНА
МААХА У БЛИЗИНИ ДАРФУРА
(СУДАН), КОЈИ ЛЕЖИ 100
МЕТАРА НИЖЕ ОД ОКОЛНЕ
ПУСТИЊЕ, ПРЕТВОРИО СЕ
ТОКОМ ВРЕМЕНА У
ЗЕЛЕНУ ОАЗУ
С ЈЕЗЕРЦЕТОМ У
СРЕДИНИ. ТАКО ДА
ПАСТИРИ ИЗ
ПЛЕМЕНА МЕДОБ
НАПАСАЈУ
ТУ СВОЈА
СТАДА.

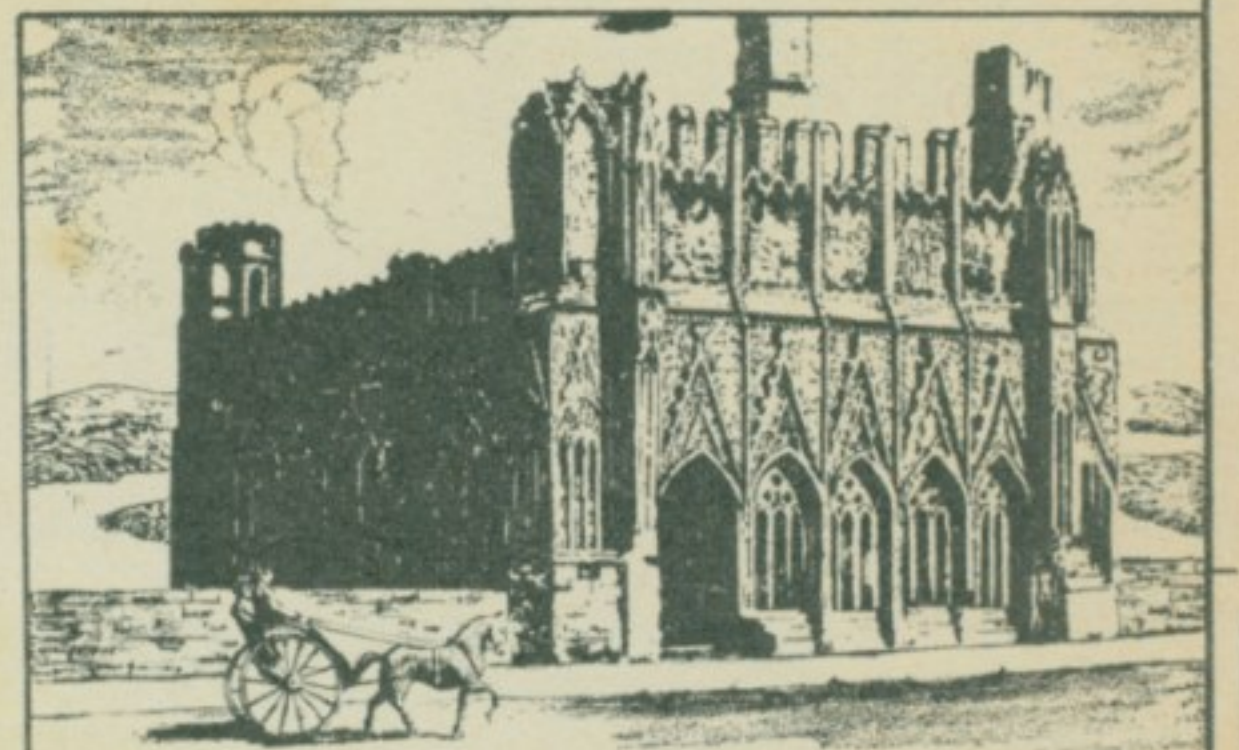
Једна СИЈАЛИЦА

У
ВАТРОГАСНОМ
ШТАБУ У
ЛИВОРМОУ, У
КАЛИФОРНИЈИ,
ГОРЕЛА
ЈЕ
НЕПРЕСТАНО
71 ГОДИНУ.

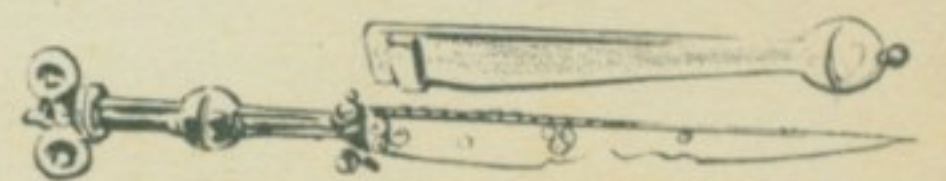
МЕРИ И ЕД ХОУЛЕН

ИЗ
БИР БРАНЧА
(САД)
ПРОСЛАВИЛИ СУ
84 ГОДИНЕ
БРАКА—
ВЕНЧАЛИ СУ СЕ
7. МАЈА
1889. ГОДИНЕ.

МАРИЈИНА КАПЕЛА

НА МОСТУ У ВЕЈКФИЛДУ
У ЕНГЛЕСКОЈ
ОД 1696. ДО 1843.
ИЗДАВАНА ЈЕ
ЗА 2 ДИНАРА
ГОДИШЊЕ НАЈАМНИНЕ
И СЛУЖИЛА ЈЕ
КАО
ПРИВАТНА
РАДИОНИЦА.

Један

ЗЛАТАН БОДЕЖ

НАЂЕН ЈЕ КОД ХАЛШТАТА
(АУСТРИЈА) У ГРОВУ У КОЈЕМ
ЈЕ ЛЕЖАО ВИШЕ ОД 3.000
ГОДИНА. КАДА ЈЕ 1858. БОДЕЖ
ОТКРИВЕН, СЕЧИВО ЈЕ ЗБОГ
РЂЕ БИЛО ГОТОВО СТОПЉЕНО
С КОРИЦАМА. ТЕК ПОСЛЕ
98 ГОДИНА, ПОМОЋУ
ЕЛЕКТРОЛИЗЕ,
БОДЕЖ ЈЕ
ОСЛОБОЂЕН.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● риба — мухоловац лови ин-
секте на тај начин што на њих
управи млаз воде из уста и та-
ко их потопи.

● у Флориди постоје многоб-
ројна мала језера која се из-
ненадно појављују и исто тако
нестају.

● у средњем веку салата од
љубичица сматрала се изван-
редно укусним јелом.

■ најдужа пећина у Бугарској —
8.796 метара — је „Орлова чука“.
Пећину је 1961. године случајно
пронашло једно чобанче. Спеле-
олози су касније у њој открили
дугачке подземне галерије по-
кривене лелим кристалима.

● док је сасвим млад галеб мо-
же да се припитоми.

● још стари Грци и Римљани
употребљавали су за трпезом
салвете. У старом веку био је

обичај да сваки гост позван на
гозбу понесе са собом свој сал-
вет.

● израз мармелада потекао је
из португалског језика где зна-
чи „пекмез од дуња“.

● од једног дочека нове године
до другог пешчани часовник
треба преврнути 17520 пута.

● термометар је пронашао ита-
лијански астроном Галилеј (1564
— 1642).

● средином 18. века чај се упо-
требљавао као лек, нарочито
против реуматизма.

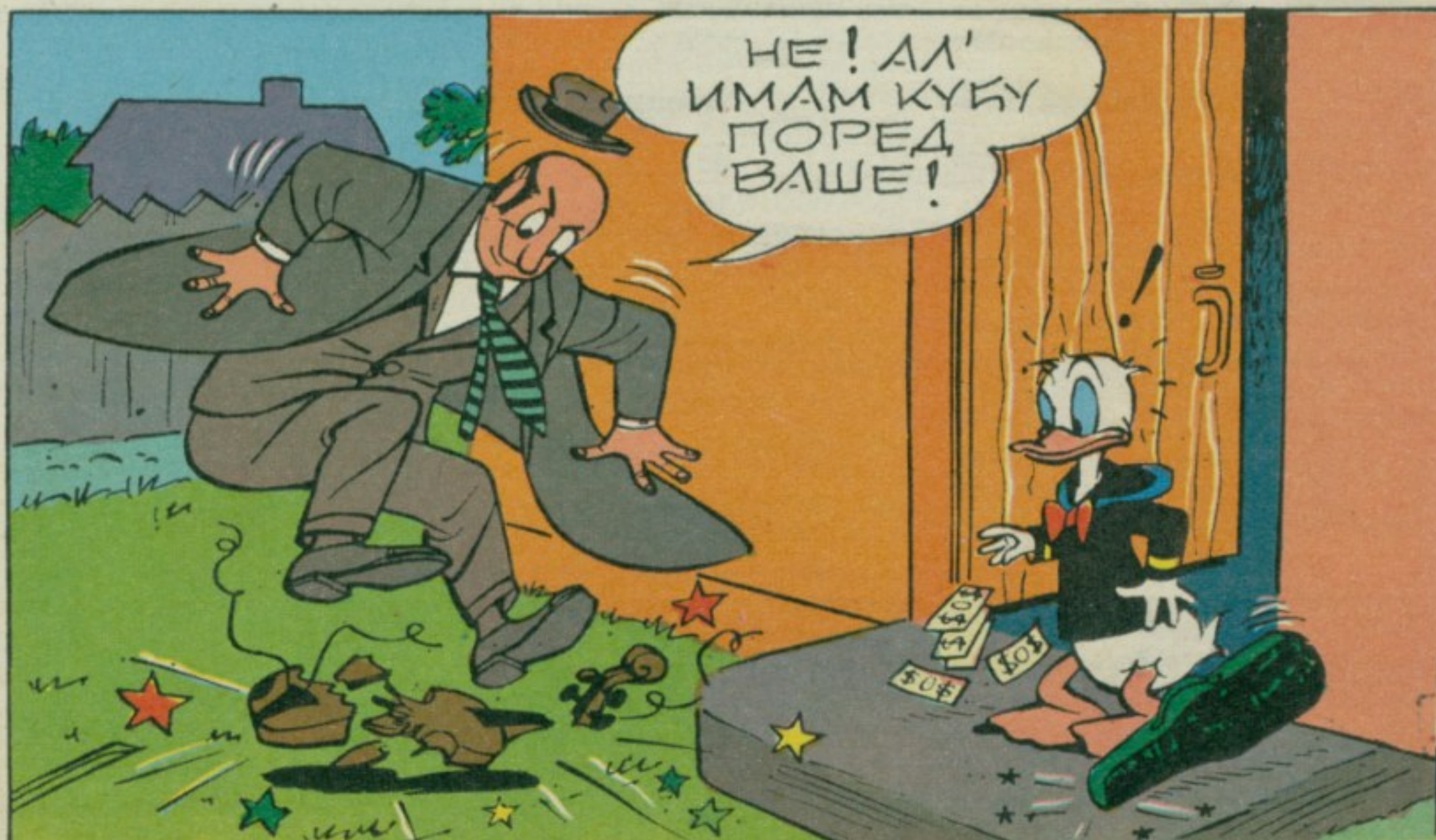
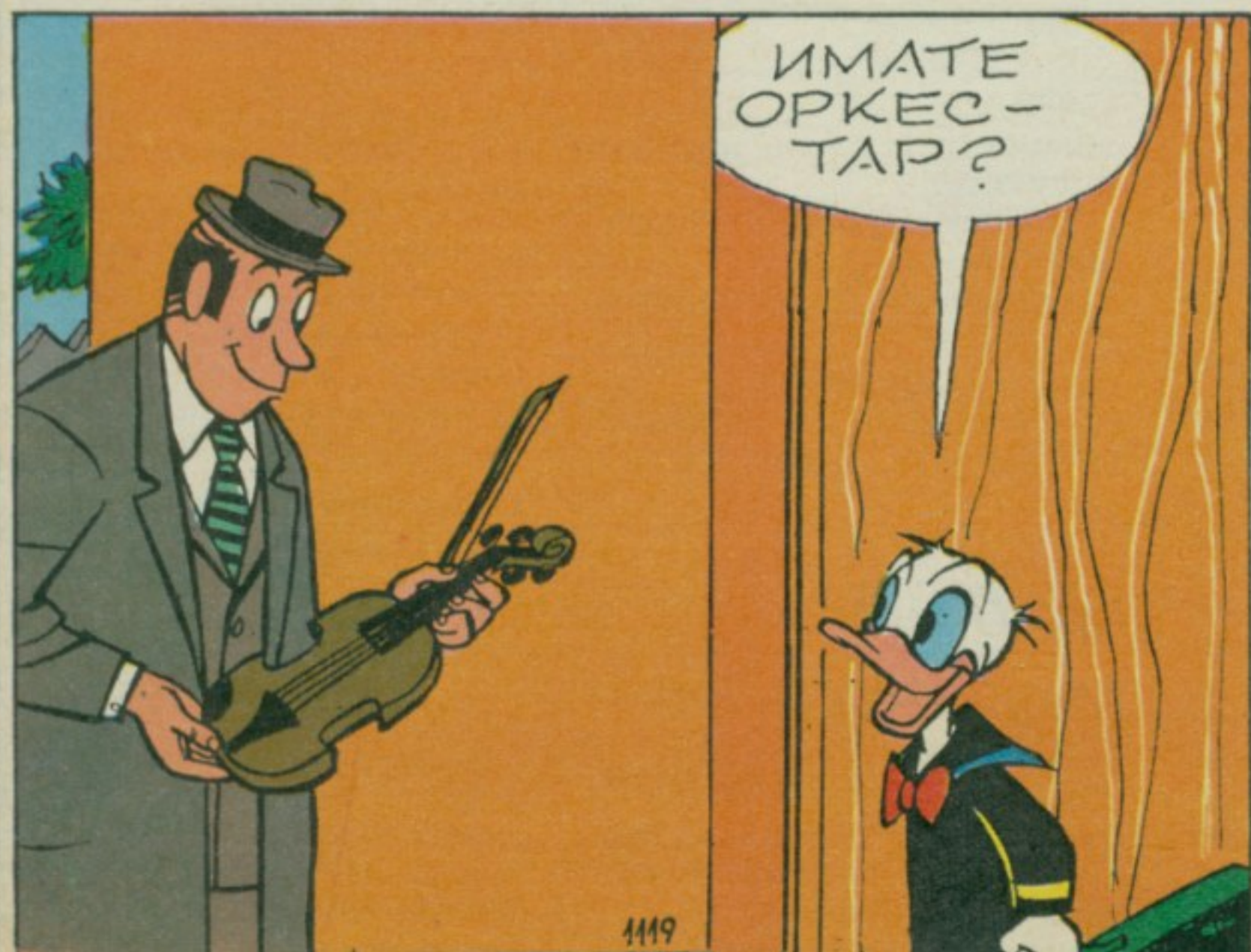
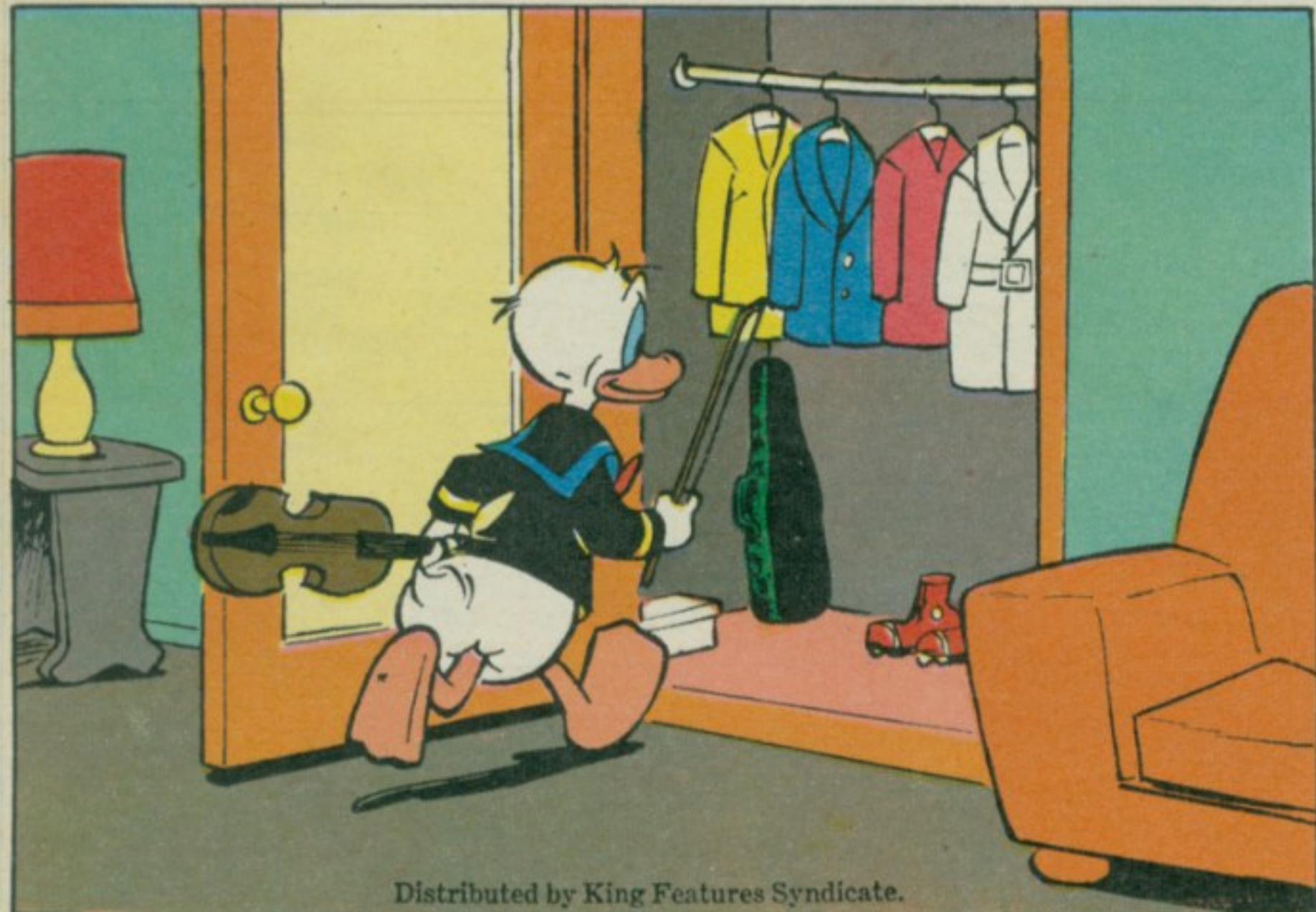
● иако углавном живи у води
морска видра не може да се по-
кваси „до коже“ јер има дво-

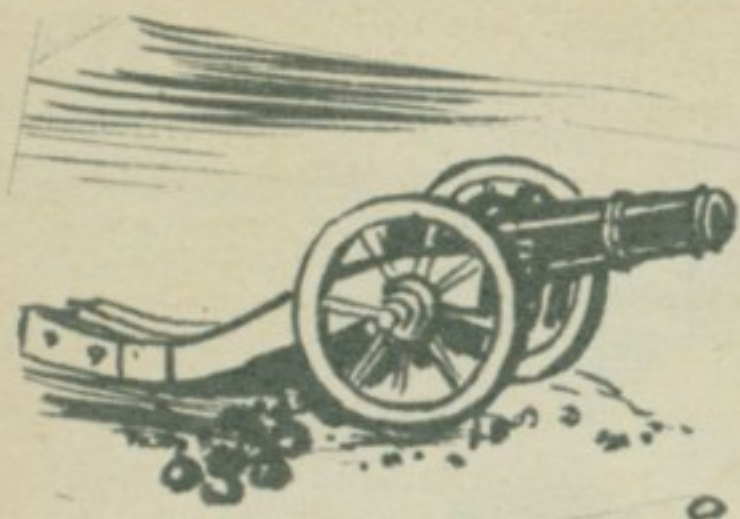

струко крзно: густо основно
поткрзно и покривну густу
длаку.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Турци са свих страна наваљују на Алексинац. На левој обали Мораве продрли су до села Житковца, а на десној, на којој је и Алексинац, приближили су се још више.

У тој малој паланци, на граници Србије и Турске, налази се штаб Моравске војске и њен командант, руски генерал Михаил Черњајев. Дошао је у Србију као изасланик Словенског комитета и у мају 1876. постао српски држављанин и активни генерал српске војске. Са њим је из Русије дошло око 2.300 добровољаца, углавном официра.

ОСТАНИТЕ НА ПОЛОЖАЈУ!

Са Бујмирског виси већ гађају град гранатама. Генерал Черњајев ходао је зловољан и узбуђен. Штапски писар, новинар Пера Тодоровић који је, кад је 1876. године избио српско-турски рат, ступио у добровољце да не би отишао на робију због своје сарадње у социјалистичким листовима, читао му је телеграм мајора Прапорца.

Мајор је јављао да неће моћи да се одржи и да мисли да би било боље и да не чека напад већ да се повуче на погоднији положај. Кад је саслушао писара, генерал је почео да виче:

— Зар је могуће да то пише Прапорца? То није могуће! Он је тако храбар човек. Ви то нисте добро прочитали.

Али, кад му је писар показао телеграм, генерал се просто помамио.

— Пишите! — наредио му је. — „Останите на положају где сте, браните га до последњег човека и ако устреба умрите на њему. То вам налаже част и то вам заповеда ја, Черњајев“.

Тодоровић је још писао кад се на степеницама штаба проломио прасак.

— И овде граната! — викну Черњајев. — Погледајте да није ко убијен!

Није била граната. Само је једном неопрезном стражару случајно окинула пушка. Али, пуцњава је постала све јача и ближа. Било је подне кад је у штаб улетео Димитрије Антонович Холштајн.

— Ваше превасходство, — обратио се Черњајеву. — Долазим с крајњег крила од Пруговца. Пруговац је пао. Турци продире према Шуматовцу. Војска мајора Петровића распрштала се. С двадесетак Црногораца и неколико добровољаца по-

НЕ ДАЈ, Ш ИЗГИНУТИ

кушао сам, на своју личну одговорност, да заузмем пруговачки шанац. Заузели смо га јер Турци још не беху стигли. Тражио сам од мајора Петровића помоћ, да браним шанац. Он ми је није дао, чак ми је наредио да шанац напустим...

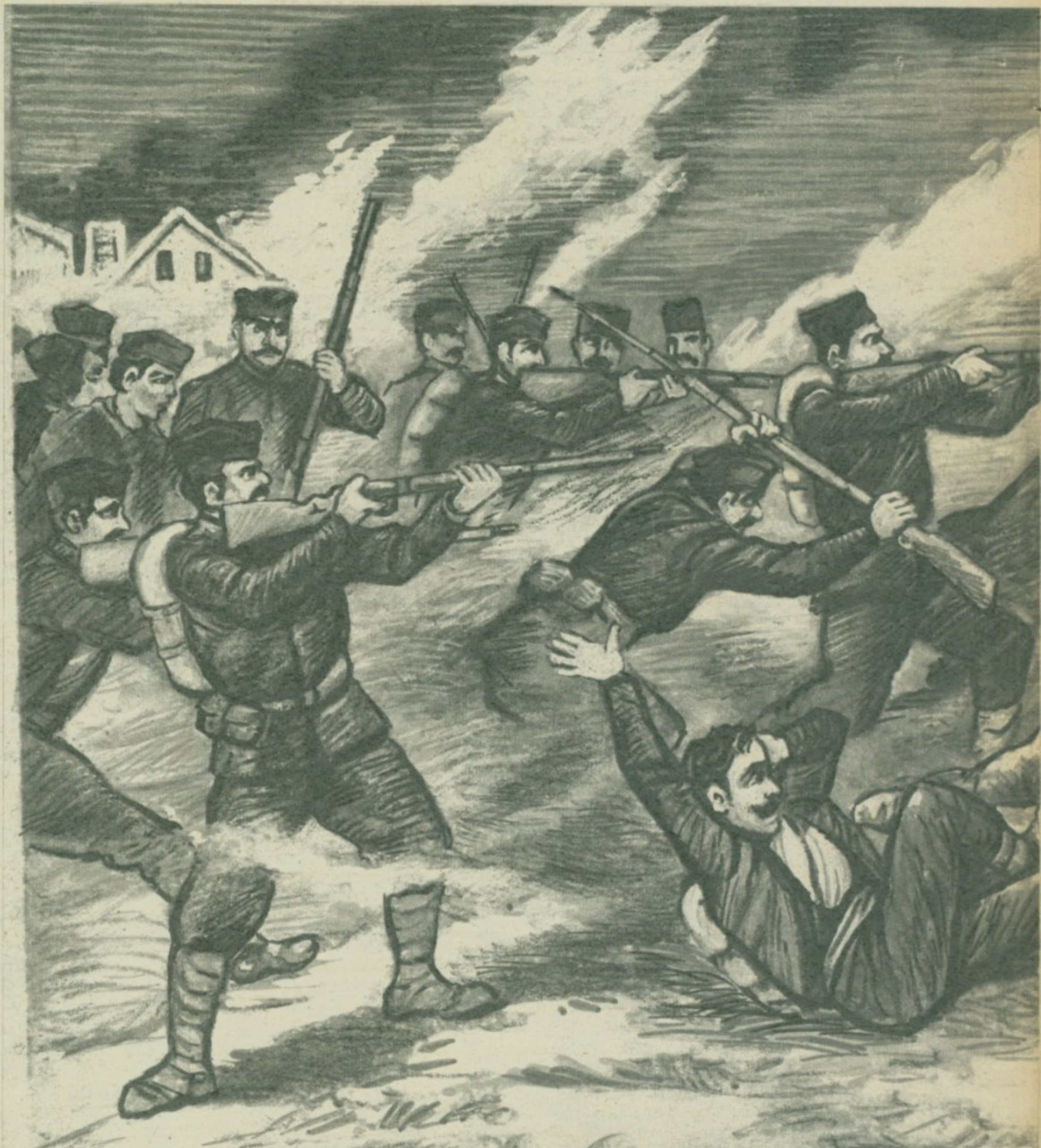
— Трчите, Димитрије Антоновичу, и кажите мајору Петровићу нека окупи своју војску код Шуматовца и нека не узмиче даље.

Источно од Алексинца, на каменитом ђувику названом Шуматовачки вис подигнут је шанац. Шуматовачки шанац, опасан грудобранима, изгледао је као недовршен. У њему су после пада Пруговца била четири топа, две хаубице и три до четири стотине војника друге класе, који су од униформе имали само шињел и шајкачу а од оружја пушке острагуше.

ПОЉАНА МРТВИХ

Простор пред шанцем, који га је одвајао од шуматовачке косе, био је искрчен да би се створио брисани простор. У очекивању турског напада у шуматовачком шанцу нашао се читав штаб: генерал Черњајев, пуковник Комаров, писар и шеф санитета српске војске, доктор и мајор Владан Ђорђевић.

Штаб је управо био стигао кад су два батаљона војника прве класе (они су од униформе имали блузу, шињел, чакшире и шајкачу) прошла испод шанца и кренула ка коси с које су Турци узлетали при јуришу. За овим батаљонима, расутим у стрелце, ишла је једна батерија и за њом још један батаљон, као потпора стрелца и заштита батерије. Стрелци су, пењући се уз косу, ушли у шуму, а батаљон је лежао по пољани. И тада је настао трепавица неописиве забуне: у шуми, на коси, припуцале су пушке. Батерија је застала на пољани, испалила два метка, па се у галопу вратила према алексиначким шанчевима. И батаљон се, само после неколико пуцњева, повукао према шанцу расипајући се лево и десно од њега. То више није био стрељачки ланац, већ разбијена маса. Пољана испред шанца ускоро је била по-

БИТКА НА ШУМАТОВЦУ према цртежу Т. Б. Смитона објављеном 1876. у француском листу „Илустрацион“.

кривена мртвима и рањенима.

Док су Черњајев, Комаров и доктор Владан Ђорђевић седели у једном заклону, на два корака од њих пао је ницице, без јаука, командант шанца капетан Живан Протић.

На свега двеста корака од шанца куљали су из шуме и из ровова пред њом густе редови Турака и, потпомогнути јаком пушчаном ватром са оближњег виси, брзим корацима надирали према шанцу. Њихови барјактари, машући заставама и показујући њима на шанац, позивали су остале војнике да трче за њима. Тур-

ски ратни поклич потресао је су ваздух.

Док су Турци најжешће налетали, борци у шанцу храбрили су један другог.

— Деде ти оног барјактара, а ја ћу овога!

— Ала сам га подухватио! Држ' се, Туре!

ЕЈ, МОЈА МИКРОСКОПИЈО!

Свако наређење извршавано је изванредном тачношћу и прецизношћу.

— Картечом, скоро ват-

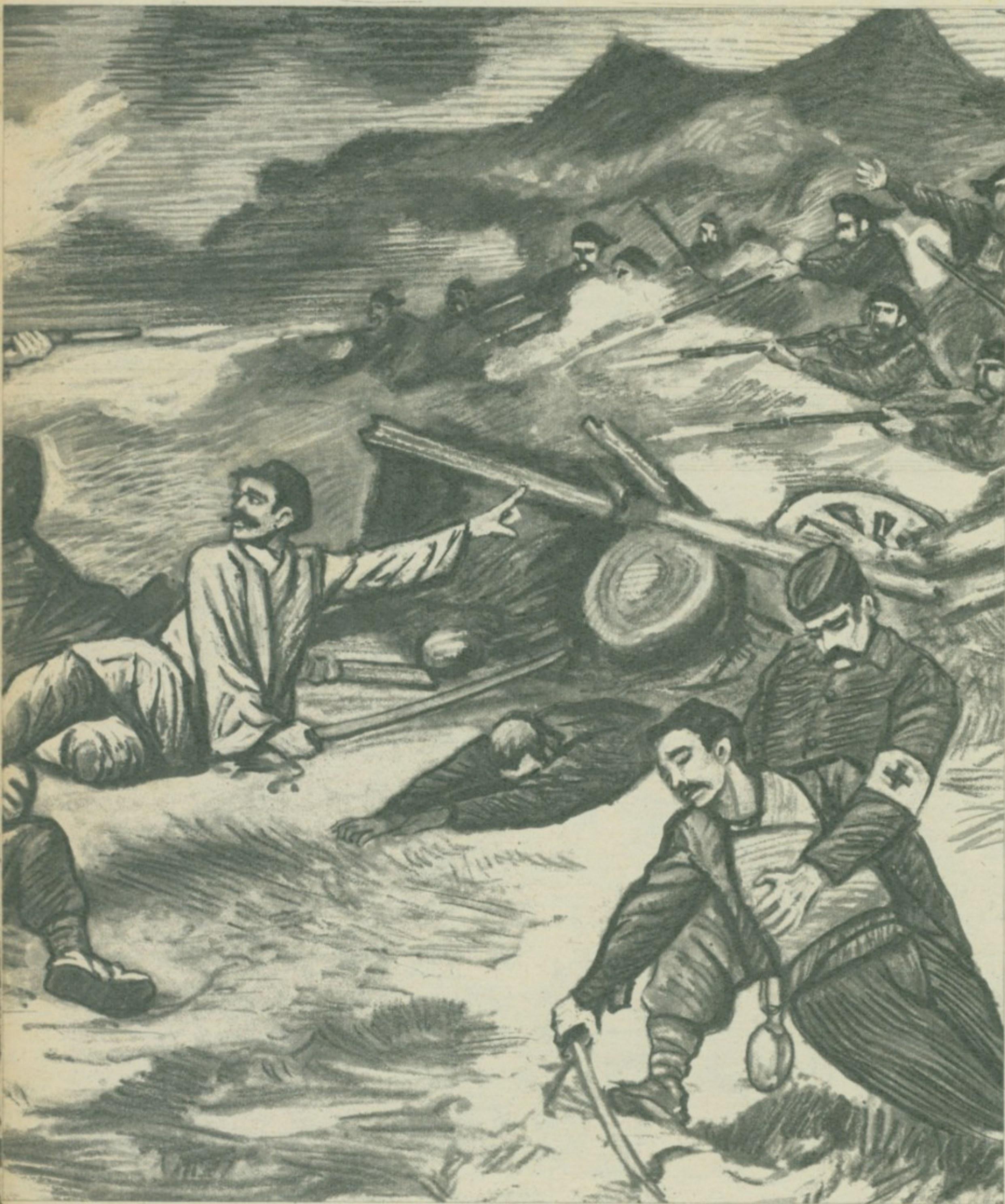
ра... плетуном, скоро ватра...

Мали шанац, обавијен димом и ватром, био је претворен у право вулканско ждрело. И... непријатељ је почео да се повлачи према шуми. Први напад био је одбијен. Било је тачно три сата по подне.

Свега три четврти часа касније Турци су кренули у други јуриш, много жешћи и на ширем простору. Оба њихова крила, и лево и десно, засипала су шанац унакрсном ватром. Док су браниоци шанца одбијали фронтални напад с виси, турско лево крило спуштало се

ЦАРЕ, И СИРОТИЊА!

Када је браниоцима нестало артиљеријске муниције, пунили су капе и шајкаче куршумима и њима гађали из топова

и развијало за напад с бока и леђа. Тај њихов маневар браниоци шуматовацког шанца нису приметили. Али, зато су га приметили српски војници с виса Рујевице и у најкритичнијем тренутку засули топовским гранатама турски стрељачки ров. Све гранате погађале су без промашаја. И други јуриш био је одбијен. За време тог окршаја штапски писар Пера Тодоровић први пут је узео пушку у руке да би с грудобрана пуцао заједно с војницима. Кад су Турци устукнули кренуо је да потражи генерала. Овај је и даље, заједно с Комаровим и Владаном Ђорђевићем, се

део у заклону крај погинулог команданта шанца. — Еј, моја микроскопијо! Зар сам те зато учио да ме сад овде исеку Черкези?! — јадао се шеф санитета трзајући се на сваки пуцањ.

А онда, као да му је синила спасоносна идеја — спасоносна и за његову микроскопију — почео је да наговара генерала да напусти шанца. Његовом наговарању придружио се и Комаров.

— Ако падне Шуматовац то је велико зло, али ако главнокомандујући буде ранен, можда убијен, или заробљен, онда ће то бити још веће зло.

ШУМАТОВАЦ СЕ ОДРЖАО

Генерал, који се у почетку опирао, попустио је пред тим разлозима. Већ је био кренуо заједно са својом пратњом у којој се, поред писара, Комарова и шефа санитета налазило и неколико српских и руских официра, када се сетио да шанца остаје без команданта. На његов позив да ту дужност преузме други, није се јавио ниједан српски официр. Како преузети команду над људима унапред

осуђеним на смрт? Најзад се, после дугог и речитог ћутања, јавио Димитрије Холштајн.

„Наши војници, што су се дели за бедемом, пунили пушке и додавали их онима што пуцају, гледали су за нама тужно и очајно — забележио је у свој дневник Пера Тодоровић. — Они као да су били потпуно свесни да се ми уклањамо из шанца стога што је опасност велика, да њих приносимо на жртву. Генерал опазиве погледе, опет застаете и окрете се мени: „Реците овим војницима коју одушевљавајућу реч. Кажите им да одлазимо да им пошаљемо помоћ“.

„Врдајући главом те лево, те десно, да се бајаги сачувам од куршума што су ми певали око ушију, изговорим војницима ову беседу:

„Јунаци! Генерал одлази, али не стога што је овде каква велика опасност (а у себи сам мислио: зар чим отвори уста ти слага?) већ што он треба да је свуд. Видите ли где се бије крвав бој чак тамо преко Мораве. Тамо ваша браћа и другови већ гоне и ломе душмане наше. Немојте да вас они осрамоте на јуначком мегдану. Сећајте се да је Шуматовац капија Србије. Иза ове капије стоје ваше куће, жене и децица. Држите се! Непријатељ је већ два пута бежао пред вама. Ваш је шанца тврд, а ваши су бајонети још тврђи... Истрајте још мало, генерал ће вам одмах послати потпору и измену...“

Излазећи из шанца Пера Тодоровић је још видео „како се беле кошуље мојих јадних Крагујевчана обојише црвеном крвљу“.

Пошто је штаб напустио шанца, Турци су извршили још три јуриша. У последњем стигли су до под сам шанца али су и одатле одбијени. Браниоцима је већ било нестало артиљеријске муниције па су капе и шајкаче пунили куршумима и њима гађали из топа. За читаво то време артиљерија са Рујевице помагала је браниоцима и — Шуматовац се одржао.

У штабу се ни на сам дан битке а ни сутрадан, 12. августа (по старом календару) о томе ништа није знало. Главнокомандујући је очекивао да ће Турци обновити јурише на Шуматовац па је наредио да се на висовима и косама око Шу-

матовца концентрише што више војске. Прошло је осам часова, пола девет, девет, а Турци нису нападали. Тек око четири часа по подне са предњих положаја стигли су извештаји да се непријатељ повлачи, да је напустио чак и приговачки шанца остављајући на ратишту своје изгинуле и војну опрему. Било је очигледно да се после пораза на Шуматовцу боји нових напада српске војске да се повлачи да би заузео положаје погодније за одбрану.

ЗДРАВИЦЕ ЗА ПОБЕДНИКЕ

Али, уместо да гони разбијеног и збуњеног непријатеља, штаб је славио победу. У штабу су многи добили више чинове и одликовања. Пуковник Комаров постао је „превасходитељство“, то јест генерал, мајор Владан Ђорђевић унапређен је у потпуковника.

Тринаестог августа читав штаб и неколико француских и италијанских дописника кренули су да обиђу храбре браниоце Шуматовца. Како се у штабу од јутра славило и пило, уз пут се и посртало и падало с коња, а кад су стигли до шанца, сви су уплашено устукнули: уместо војника друге класе у дугачким белним кошуљама угледали су турске низаме. Лакнуло им је тек кад су схватили да су бедно одевени српски војници поскидали одећа с мртвих Турака.

У шанцу је приређена прва светковина: пило се, наздрављало, па чак и певало. Француски и италијански дописници наздрављали су Черњајеву, српској војсци и српском народу. Черњајев је наздрављао Италији и Француској.

За то време на чистини испред шанца лежали су још непокопани изгинули ратници, и српски и турски. У борби за Шуматовац, јединој у којој је српска војска у том рату однела победу, изгинуло је око 250 српских и преко хиљаду турских војника. Обични турски војници опевали су своју погибију на Шуматовцу у песми чији се сваки стих завршава: „Не дај, царе, изгину ти сиротиња“.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

ДОЛАЗЕ НАШИ!

УГЊЕТАВАНИ ПРОДАВЦИ СЕМЕНКИ, КЕСТЕЊА, УГОСТИТЕЉИ, ПИЊАРИ, СЛАДОЛЕДИЈЕ И СВИ КОЈЕ ЈЕ МАФИЈА УЋЕЊИВАЛА НАВАЛИШЕ ДА СЕ ОСЛОБОДЕ ЗЛОЧИНАЦА...

ДАО ОНО ОД ЧЕГА
ЈЕ СТРЕПЕО — ЈЕДНА
ДЕЧЈА РУКА ВИРИЛА
ЈЕ ИЗ ВЛАЖНОГ, УС-
КОВИТЛАНОГ ПЕСКА!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

СПАСОНОСНИ УДАР

ЈАН ЈЕ ЗАКАСНИО

Амбулантна кола зауставила су се поред бункера. Радници, сакупљени око његовог дна, разгртали су

Када су га најзад извукли на покретну траку, мали Јан је био у жалосном стању.

Када су га назад извукли на покретну траку, мали Јан је био у жалосном стању.

ДОБАР ЗНАК

За свој спас имао је да захвали савесном Барију Хербију и — једној рупи на путу.

Задар је прави архитектонски и урбанистички драгуљ међу далматинским градовима. Настао је у другој половини I века пре н. е. на месту праисторијског насеља Либурна. Према основи римског правоугаоног система улица ту се у средњем веку развио значајан град, пун изванредних грађевина. Центар града који је никао на месту некадашњег римског Форума огледало је историје Задра. Цртеж приказује данашњи изглед Форума. У левом углу је прероманичка црква Св. Доната из IX века, архитектонска драгоценост.

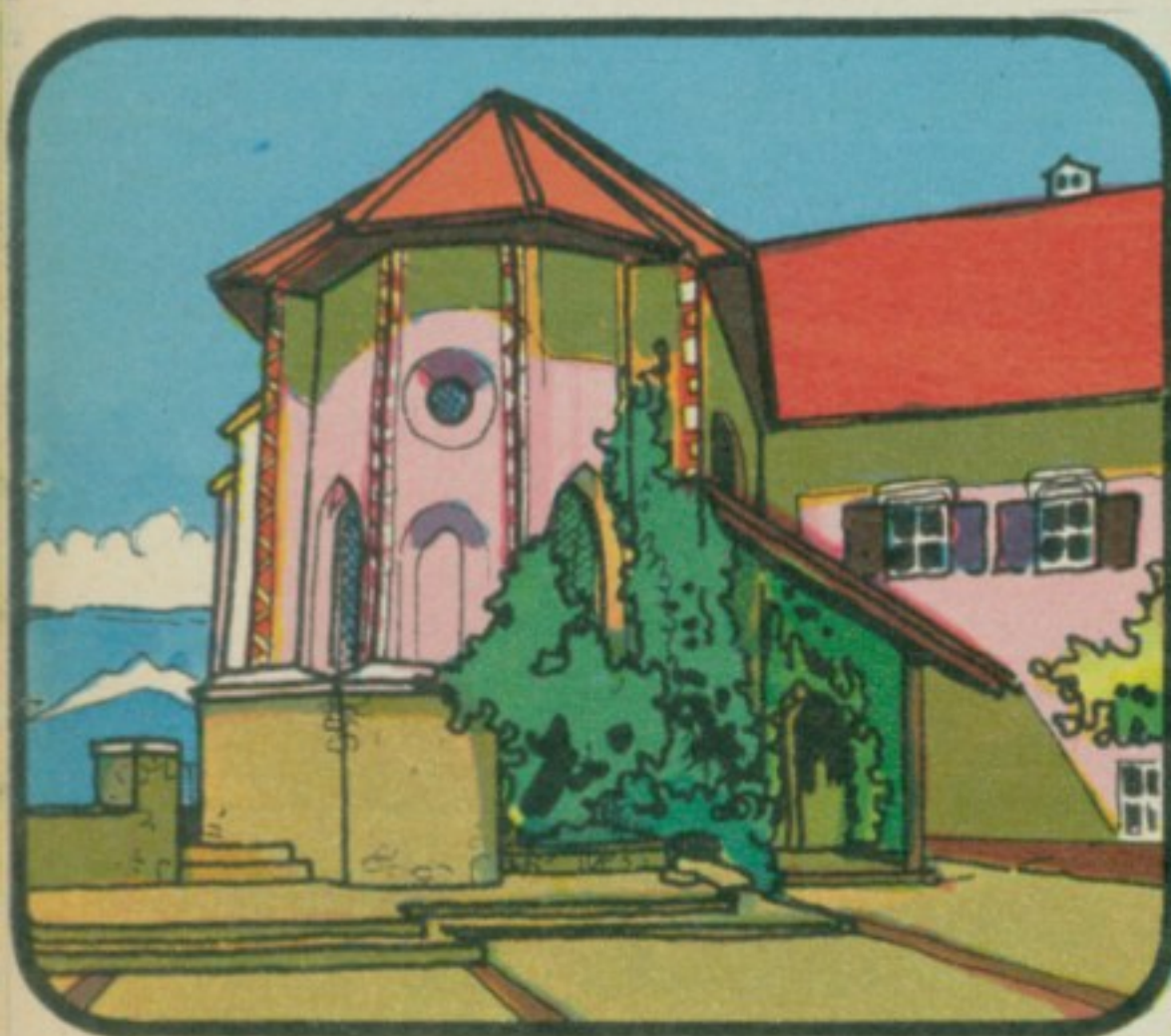
Средњовековни дворци често имају негостољубив изглед правих тврђава. Ово је нарочито упадљиво у крајевима који су били изложени нападима Турака. Док су у Србији, Македонији и Босни сачувани углавном оскудни трагови некадашњих утврђења, а од двораца нема ни камена, Хрватска и Словенија пуне су лепо очуваних тврђава и двораца. Рачуна се да само у Словенији има око 200 мање-више очуваних грађевина ове врсте. На цртежу је утврђен дворac Дубовац саграђен у XIV веку изнад Карловца.

РА НА ТЛУ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Западни крајеви наше земље били су далеко више укључени у културна и уметничка струјања европског средњег века од области које су се налазиле под византијском и турском влашћу. На западу је такође сачуван много већи број архитектонских споменика него у Србији или Македонији.

На каменитом брду изнад Сења, легендарног ускочког гнезда, диже се мала тврђава Нехај, леп пример приморске одбрамбене архитектуре. Саграђена је 1558. године и штитила је град од честих турских и венецијанских напада с копна и мора.

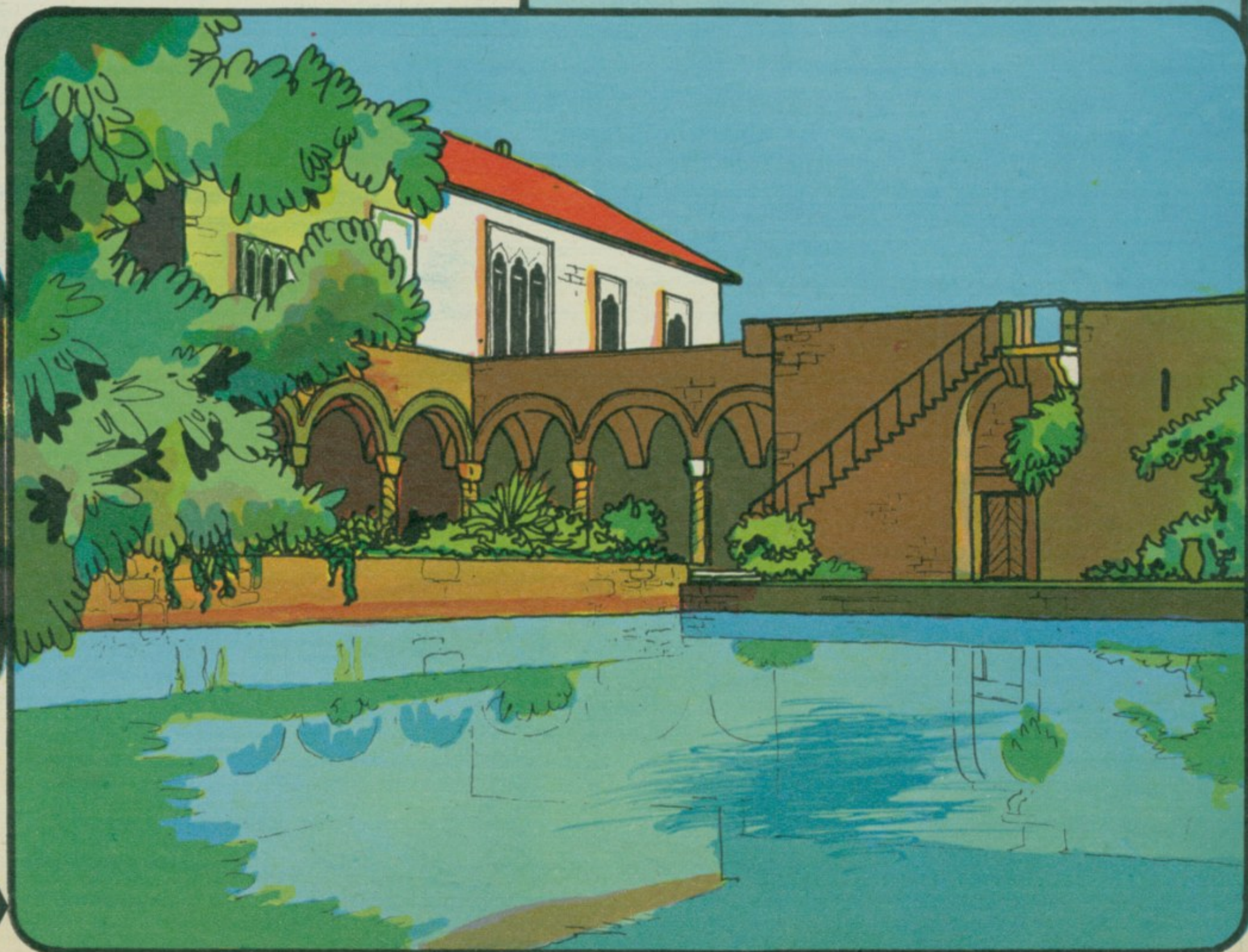
Бледски град на стени изнад језера сазидан је још пре 1011. године.

Летњиковац некадашње богате дубровачке породице Соркочевић, један од најлепших у Далмацији.

Црква Светог Петра на брду над Бегуњем у Словенији из XV века пример је провинцијске готике чију највећу вредност представља богата унутрашњост са веома вредним фрескама.

Загребачки Горњи град и део око катедрале на Каптолу представљају веома вредне архитектонске и урбанистичке целине. Катедрала је саграђена у XIII столећу и савршено је сачувана.

НАСТАВИТЕ СЕ

Забавник вас позива да лето проведете с друговима у раду, игри и забави

С ДИКАНОМ НА АКЦИЈУ

Политикин забавник заједно са Републичком конференцијом савеза омладине Србије одлучио је да у оквиру радних акција МОРАВА 73 и ПРУГА БЕОГРАД — БАР оснује две своје пионирске чете и пошаље их на акцију у две смене. Прва смена је од 8. јула до 5. августа, друга од 5. августа до 2. септембра. За сваку смену акције МОРАВА 73 предвиђено је по 15 пионира, а за смене БЕОГРАД — БАР по 30 пионира. Значи, укупно 90 пионира и пионирки.

МОРАВА 73.

У јулској смени учествоваће бригаде из Загреба, Добоја, Пети, Апатина, Одака, Новог Београда, Ваљева, бригада Војне гимназије, Студентска бри-

гада и бригада Црвеног крста Југославије. У августовској смени узеће учешће бригада из Босанске Градишке, Живинаца, Подујева, Сенте, Бачке Тополе, Лознице, Шапца, Загреба и једна бригада из Македоније. Забавничке пионирске чете биће мезимци својих старијих другова.

Омладинци ће радити на регулацији тока Мораве, изградњи бране за хидроцентралу Ђелије и регулацији слива реке Црнице. Забавнички пионир, о којима ће

у свакој смени водити рачуна по 2 пионирски инструктора, неће радити тако тешке послове. Њихов задатак биће уређивање насеља и спортских терена, брига о сађењу и одржавању зеленила и, понекад, ношење воде и хране на градилиште. Пионирска чета која је прошле године учествовала на акцији МОРАВА 72 обавила је ове послове као од шале

БЕОГРАД — БАР

На овом градилишту, код Пријепоља, у јулској смени учествује 5 бригада састављених од омладинаца из 19 општинских организација Савеза омладине СР Србије и СР Словеније и 3 студентске бригаде. У августовској смени биће бригаде Смедерева,

Руме, Загреба, Ражња, Бачке Тополе, Тузле, бригада Црвеног крста Србије, Параћинске фабрике стакла, листа Практична жена и 25 омладинаца из Пољске. У

свакој смени о 30 Забавничких пионира бринуће по 5 пионирских инструктора.

Бригадири ће радити на изградњи пруге и насипа. Прошле године они су завршили велики рекреативни центар за омладину и пионире, па ће летос пионирске чете радити на уређењу парка и околине овог дома, изградњи стаза до споменика хероју Ђошки Бухи и уређења ње. Повремено ће бити и водоноше својим старијим друговима.

ЗАБАВА И СПОРТ

У слободном времену, кога ће нарочито пионир имати напретек, биће свега и свачега. Пионир ће моћи да учествује у раду неке секције, на пример литерарне или ликовне, већ према својим склоностима. Онај ко буде желео може да заврши кино, фото или радио-курс који ће водити стручњаци.

За омладинце су предвиђени курсеви за полагање возачких испита и семинари за спортске судије после којих ће званично добити то звање. Пионир неће похађати ове курсеве јер је за њих сувише рано да возе кола или суде на утакмицама, али ће зато моћи да миле воље да се баве разним спортовима: фудбалом, кошарком, одбојком, сто-ним тенисом, шахом. Приређиваће се и пријатељске утакмице између чета и бригада.

Једини спорт који се неће упражњавати је — пливање!

И то из оправданих разлога: пошто реке око градилишта нису подесне за купа-

ње, а нема ни уређених плажа. Ову забрану мораће да поштују и омладинци и пионир, а њено кршење неће се праштати. У четама обично

влада строга дисциплина, а они који је не поштују — враћају се право кући!

Пионирима ће наша редакција редовно слати „Политикин забавник“, поклонити им спортске гарнитуре, а постоји могућност и да их опреми мајицама на којима би писао ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, можда са Дикановим ликом. Редакција ће се трудити да поком читавог лета буде у вези са својим пионирским четама.

Пионир ће сами, чим стигну на радну акцију, изабрати име своје чете, четну песму и амблем или знак.

ПОЗНАТИ ГОСТИ

На такозваним бригадирским вечерима често ће, поред самих бригадира који ће спремати свој програм, учествовати и разни гости из радија, телевизије, позоришта, клуба и саца, сликарских удружења. Биће међу њима и веома познатих личности, а и младих још неафирмисаних уметника којима ће бригадири бити прва публика.

Пионир ће такође, рав-

ноправно са својим старијим друговима и гостима, суделовати у програму приредби. Зато би било лепо да, ако имају, понесу на акцију гитару, хармонику или неки други инструмент. Као што се додељују похвале и ударништва за рад на градилишту, дају се и специјалне похвале за друштвено-забавну активност.

ОРГАНИЗАЦИЈА

Пионир који желе да учествује на радној акцији у Забавничкој чети треба да попуне листић штампан на овој страни и пошаље га, са знакомом ЗА АКЦИЈУ, Политикином забавнику, Македонска 29, Београд, поштански фах 124, најдаље до 20. јуна ове године. У року од 5 дана 90 изабраних пионир и пионирки добиће на своју кућну адресу прецизна обавештења о датуму и месту поласка и свему осталом.

О путовању, смештају и читавој организацији (исхрана, здравствена служба, итд) брине Републичка конференција Савеза омладине Ср

бије. Њихов телефон је 628-052 (позивни знак за Београд је 011), па им се заинтересовани могу, ако желе неке ближе информације, обратити и директно.

УСЛОВИ ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ

На жалост, због ограниченог броја места, за акцију се могу пријавити само они пионир који задовољавају одређене услове. Међу њима редакција Политикиног забавника изабраће 90 бригадира. Ево тих услова:

1. Да ове године завршавају VI или VII разред осмогодишње школе.
2. Да су одлични или врло добри ђаци.
3. Да имају пристанак родитеља.
4. Да се баве неком ваншколском активношћу, односно да имају неки хоби као што је свирање, певање, цртање и слично.

Политикин забавник ће, када одабере 90 пионира, поговорати и са њиховим родитељима.

ЛИСТИЋ ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ

Име и презиме

Година рођења

Адреса, место

Школа, завршен разред

Успех у школи

Хоби

За коју се акцију пријављује

За коју смену

Потпис родитеља

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

ЗАБАВНИКОВА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумиру једна врста сисара годишње. Научници сматрају да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

НОСОРОГ СА СУМАТРЕ је нека да живео у најзабаченијим шумама југоисточне Азије и то је једина врста дворогог носорога на азијском континенту. Данас их има свега око 100—150 од чега мањи број живи у резервату Сунгај Дусун у Малезији. То је омања длакавоуха животиња која има дугачак и чврст предњи рог иза којег је други, мањи, налик на дугме. Уши су му окривчене дугачким, црним длакама, реп му је чекињаст. Цело тело му је покривено чврстим, мрким чекињама, док је кожа ситно набрана. Обитава у планинским подручјима где има воде. На појило долази једном дневно да угаси жеђ и ваља се у муљу. Живи сам или у мањим стадама. Кад се разбесни веома је опасан јер може да дуго трчи брзим касом. Не може да се навикне на живот у ропству.

ОРАНГУТАН, што на малајском значи „шумски човек“ припада тигру човеколиких мајмуна. Орангутана има две врсте и обе имају светло, црвенкастонарандасто крзно. Једна врста живи на Борнеу и има знатно дуже руке, а друга на Суматри. Одрастао мужјак висок је од 1.35 до 1.90 м. Глава му је издужена, а њушка избочена. Очи и уши мале, налик на човечије, а уснице ружне, наборане и надуване. Врат му је кратак и наборан, на телу се истиче трбух који током старења постаје све већи а ноге смешно мале. Живи готово искључиво у мочварним шумама у низинама. Зоолошки вртови и лабораторије веома много траже младе орангутане и зато овој врсти прети истребљење. Да би се један млади орангутан ухватио често треба убити десетак одраслих, толико се огорчен бране.

ЧУДОВИШТЕ

НИСАМ ВЕРОВАО У ПРИЧЕ МОЈИХ СУСЕДА А ОНДА САМ СЕ НАШАО С ЊИМ ЛИЦЕ У ЛИЦЕ

да је напао одраслог човека...

Доктор, Криста и ја се згледасмо. Знали смо шта Оли мисли: **напао га чудовиште.**

Чудовиште је била главна тема разговора у нашем крају још од пролећа. Нико није знао шта је оно ни одакле је дошло, али сви су тврдили да је то неко натприродно биће какво никад није виђено у источном Тенесију.

Многи људи су га видели, мада сви само из далека. Неки су говорили да личи на медведа, други на вука, трећи на пса који је подивљао. А када је чудовиште почело да убија стоку — овце и понеко теле — по траговима смо закључили да је то нека нама потпуно непозната животиња. Отисци шапа били су огромни, као човекове шаке, с ноктима дугачким 2,5 сантиметра. Прва особа која је приметилa чудовиште био је Џип Џексон, нафташ. То се догодило крајем маја. Он је на једном пашњаку почео да буши нафту и ту је подигао шатор да преноћи како би чувао опрему.

— Само што сам заспао — причао нам је касније — када ме је пробудила бука. Нека велика животиња покушавала је да продре у шатор. Узео сам пушку, али мора да сам изгубио главу, јер сам је промашио. После сам изишао, али је више није било. А трагови... Огромни!

Следећег јутра Џексон је отишао у двориште општине да обавести шерифа Барнија Стејтона о ономе шта му се догодило. Међутим, Барни није био спреман да организује потеру што му се не може замерити. Чуо је многе сличне приче за које се касније испоставило да нису тачне. Али, већ после неколико недеља био је принуђен да промени мишљење. Убрзо после напада на Џексона, Грешамови близанци, десетогодишњи дечаци који живе недалеко од мене, допрчали су уплашени из шуме и испричали мајци како их је напао и јурило чудовиште. А онда, неколико дана касније, Џо Бракет је нашао једну своју овцу искидану на комаде.

Искомадана овца, ту и тамо прекљано теле и људи су почели да испредају приче. Једни су тврдили да је чудовиште неки преостали примерак праисторијског човека-мајмуна, нешто слично снежном човеку са Хималаја, други да је неко натприродно биће, као вукодлак. Најзад, један лист из Ноксвила је послао свог новинара да испита случај. Претпостављам да погађате шта је после тога догодило. Чим је објављен чланак, људи су почели да свуда и у свему виде чудовиште.

МОЈА ТЕОРИЈА

Ја сам, међутим, имао своју теорију. Претпостављао сам да „чудовиште“ није једна животиња, већ њих неколико и то сасвим обичних. Животиња на коју је пуцао Џип Џексон вероватно је био медвед, а овцу Џоа Бракета раскомадао је вук. Што се тиче чудовишта које је гонило Грешамове близанце, то је могли бити било шта, од дивље свиње па до — производа њихове маште.

Нико, разуме се, није прихватио моју теорију. Пре свега, било је много узбудљивије замишљати да околином хара неко тајанствено чудовиште. Поштено речено, морам признати да је и у мојој теорији било слабих места. На пример, колико год да је Џип Џексон попио, он би ипак препознао медведа. А затим, трагови! Пре него што је истекла недеља имао сам прилику да их видим сасвим изблиза.

ОТИСЦИ ОКО МОЈЕ КУЋЕ

Знам да те вечери није требало да оставим Кристу саму. Али, тада једноставно нисам мислио о томе. Те вечери отишао сам, као

што сам чинио сваких петнаест дана, на течај о новим врстама жита. Криста ми је после испричала да се то догодило пола сата после мог одласка.

Прала је судове од вечере када су пси почели да лају, не као обично, већ некако дивље и уплашено. Пришла је прозору и погледала напоље. Мрак још није сасвим пао, тако да је јасно видела неку велику животињу, сличну медведу, усправљену на задње шапе, како предњим тера псе. Ишла је право према кући. Криста је веома сталожена жена, њу није лако уплашити, али сада је осетила страх. Брзо је погасила светлост у читавој кући, тако да се споља у њој ништа не може видети. Затим је на прстима отишла у предсобље где држим пушке на зиду и скинула једну. Вратила се у кухињу, села, ставила пушку на крило и чекала.

Није морала дуго да чека. После неколико секунди пред кухињским прозором појавили су се огромна глава, дебео врат и мамутска рамена. Криста је подигла пушку и повукла ороз. Веровала је да је погодила чудовиште, али била је сувише уплашена да би неког позвала или телефонирала.

Чим сам се вратио, прегледао сам двориште, али ништа нисам нашао. Чак су се и пси умирili, тако да сам био сигуран да је чудовиште отишло. Следећег јутра видео сам неколико огромних отисака. Као што се и причало, заиста нису личили на отиске било које познате животиње. Трагова крви није било: Кристи се очигледно само учинило да је погодила чудовиште.

Схватио сам да моја теорија није била тачна. Чудовиште је заиста постојало.

У среду следеће недеље телефонирао ми је Барни Слејтон.

— Ја сам на Велдоновој фарми — јављао је. — Узми пушку и дођи. Изгледа да се чудовиште налази у шуми Мици Велдон.

Узео сам пушку и одмах кренуо. Такав је обичај у

Моја жена Криста и ја седели смо после вечере за кухињским столом и пили кафу. Наједном је тишину вечери разбио бесан лавез наших паса у дворишту и нечији тешки кораци. Врата су се нагло отворила и на њима се појавио човек.

Лице му је било толико изобличено од страха да га у првом тренутку нисам познао. А онда сам схватио да је то Оли Чилдерс. Лева ногавица му је била подерана и натопљена крвљу.

— Оли — рекао сам. — Шта се догодило?

Изгледало је да ме није чуо.

— Затвори врата... — промуцао је, тетурајући се приће столици и ухвати се за њен наслон. — Закључај их закључај!

Учинило ми се да још нешто хоће да каже, али наједном је пребледео и он се онесвести. Криста је клекла крај њега и задигла поцепану ногавицу.

— Нога му је тешко повређена — рекла је. — Не схватам како је могао да трчи.

— Страх му је очигледно дао крила — приметио сам.

Узео сам пушку и изашао у двориште. Мрак је већ пао, али је светлост што се пробијала кроз прозоре обасјавала двориште.

Нигде никог. Све је било тихо. Чак су се и пси умирili.

СНЕЖНИ ЧОВЕК, ВУКОДЛАК ИЛИ...

До доласка доктора Вампуса учинили смо све што смо могли за Олија, чија је нога била распарана од колена до чланка. Стењао је и бунцао. Јако је мирисао на алкохол, било је јасно да се сам није могао тако озледи. Тек када му је лекар дао инјекцију за умирење, сазнали смо шта се догодило.

Оли је купио неколико боца и пошао у шуму да их попије. Све их је испразнио и пошао кући. Био је око 800 метара далеко од моје куће, када се из жбуња крај пута помолила нека огромна животиња.

— Исправила се на задње ноге — причао је. — Била је велика као медвед... Можда и већа... А то лице, страшно! Устремила се на мене. Потрчао сам, али ме шчепала канџама за ногу. После тога знам само да сам потрчао све до твоје куће, Бред. Знате, ово је први пут

ВИШТЕ ТЕНЕСИЈА

планинским крајевима. Ако искрсне нека невоља, сви притичу у помоћ. Када сам стигао до фарме Велдонових тамо се већ налазило тридесетак људи.

Стара Мици Велдон нам је испричала шта се догодило: била је у шуми са својим птичарем Деном када се из жбуња, наједном, појави чудовиште. Она је побегла, али је пас пошао за њим у шуму. Окружили смо целу шуму и убрзо нашли пса: глава му је била скоро здробљена, а тело искомадано. Није се предао без борбе: међу зубима је држао парче црног крзна.

Наставили смо да претражујемо шуму и наишли на нешто још горе: на убијеног човека.

САМ У ШУМИ СА ЧУДОВИШТЕМ

— Па то је Луди Џорџ — рекао сам.

Луди Џорџ је био скитница који је већ годинама сваког пролећа долазио у наш крај, задржавао се ту неко време, а онда одлазио даље. Шериф је одредио двојицу да однесу његово тело, а ми остали наставили смо да претражујемо шуму. Ништа нисмо нашли.

Док сам се враћао кући стално ми је на уму била једна мисао: то је дело човека. Изгледало је немогуће, а ипак...

— Не постоји животиња која би то својим зубима могла учинити — рекао сам Кристи. — Животиња може да раздере, али и пас и човек су били исечени, као да је то учињено ножем. Све више сам убеђен да је наше чудовиште човек.

Идеја је и мени самом изгледала невероватна. Зашто би неко убио лудог Џорџа или Велдоновог пса? Сем ако није суманут.

Следећег јутра рекао сам Кристи да одлазим у град да купим неке делове за трактор. Кришом од ње узео сам револвер и нож и ставио их

у кола. Дошао сам до закључка да је луди Џорџ убијен зато што је сувише знао. Можда је открио ко је чудовиште, ако је тачно моја претпоставка да се испод страшне маске крије човек.

Решио сам да следим пут којим је вероватно ишао Џорџ. Одвезао сам се до старе железничке раскрснице и ту паркирао кола. Узео сам оружје и пошао. Био је диван сунчан дан и тешко је било претпоставити да ми се може догодити неко зло.

Ишао сам старим насипом,

а онда угледао стазу која је водила у Велдонову шуму. Као да ме је позивала. На крају такве стазе нешто се мора налазити.

Када сам зашао дубље у шуму, учинило ми се да ме неко прати. Застао сам и осврнуо се. Нигде никог. Пошао сам даље. Убрзо сам дошао до једног пропланка и уверио се да сам био у праву. Ту се налазила мала колиба, стара и запуштена, али за скитницу свакако одличан кров над главом. Наједном, чуо сам домњаву жбуња иза

себе и пре него што сам стигао да се окренем, неко огромно тело бацило се на мене и обавило своје длакаве руке око мог врата. Осетио сам ужасан бол у десном рамену. Као да су се у њега зариле канџе... Но, погледао сам и видео нож. Животиње не употребљавају нож.

НАПАД С КРОВА

Замахнуо сам руком, ударио нападача, ослободио се његовог загрљаја и утрчао у колибу. Затворио сам врата и тек тада схватио какву сам глупост учинио. Налазио сам се у клопци. Крв ми је текла низ рамена и осећао сам да постајем све слабији. Не смем ту остати. Узео сам револвер у руку и изашао. У првом тренутку ништа се није догодило. А онда, као да ми се тона камења сручила на рамена: то је он скочио на мене с крова. Заједно смо се срушили на земљу и почели да се рвемо. Најзад, ослободио сам га се и устао. Он је кренуо према мени.

— Пуцаћу — рекао сам.

Прилазио ми је све ближе и ја сам повукао ороз. Чуо сам врисак и чудовиште је пало. С рамена као да му се откинула огромна глава гориле и ја сам угледао лице

Џипа Џексона изобличено од бола.

Сутрадан ми је Барни Слејтон испричао све по реду:

— Џексон је бушио нафту на Бејлесијевој земљи и свима је причао да ништа није нашао. Лагао је, нашао је нафту. Претпостављао је да нафте има и на оближњим фармама. Али, једино је Бејлесијево имање успео да добије у најам. Бојао се да ће се, ако се сазна за нафту, одмах појавити велике компаније и да ће фармери тражити високу цену за земљиште. Зато је затворио бушотину и пустио глас да нафте нема. Покушао је затим да добије под најам још нека имања, а када му то није пошло за руком, измислио је чудовиште. Претпостављао је да ће уплашени људи бити спремни да се за мале паре одрекну имања. У старој колиби држао је кожу гориле, гипсане отиске помоћу којих је остављао трагове и нож. Када га је луди Џорџ случајно открио — убио га је.

Џип Џексон је због убиства Лудог Џорџа осуђен на доживотну робију и чудовиште је нестало. Али, скоро сваког лета нађе се неко ко тврди да је опет видео чудовиште.

Бред Лимајн

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

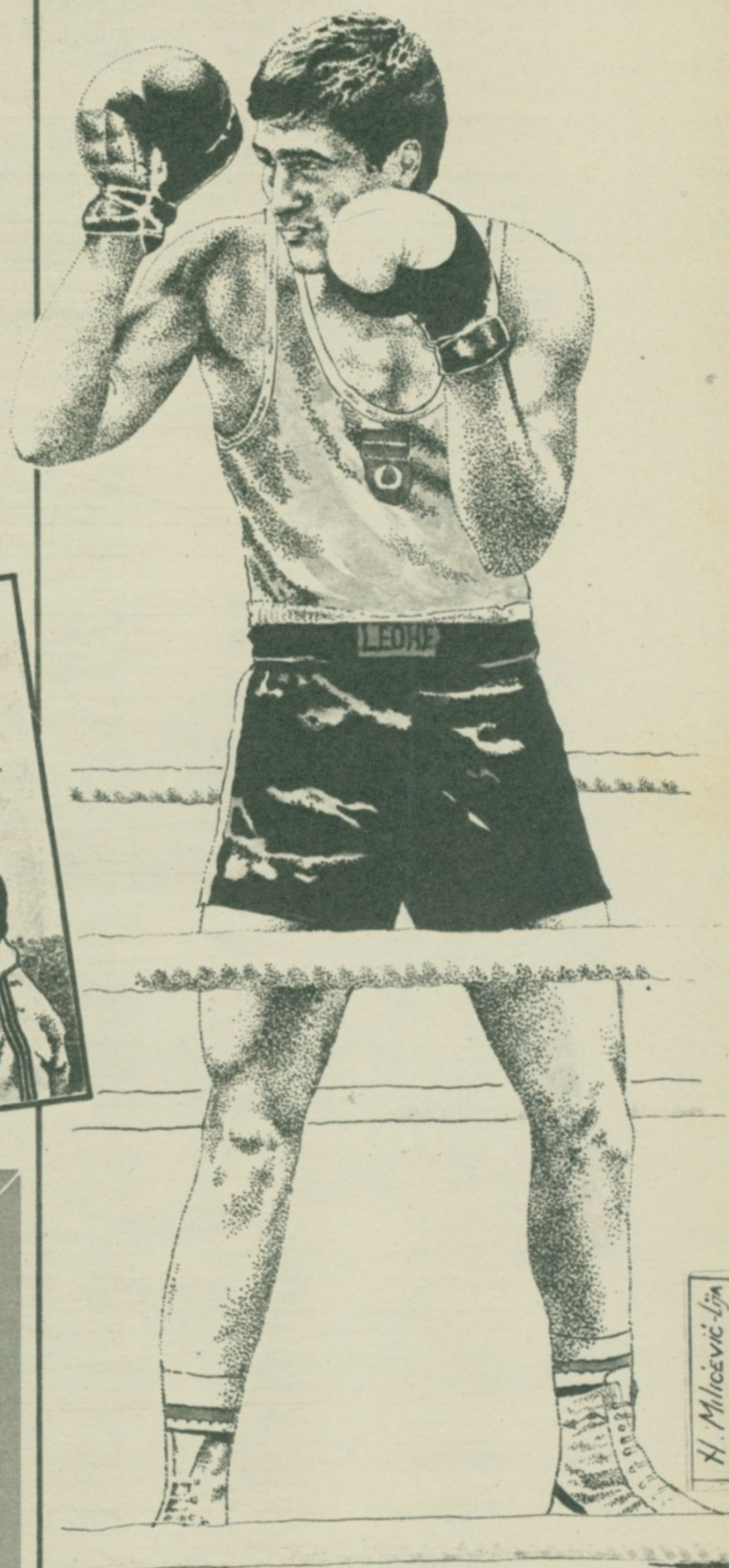
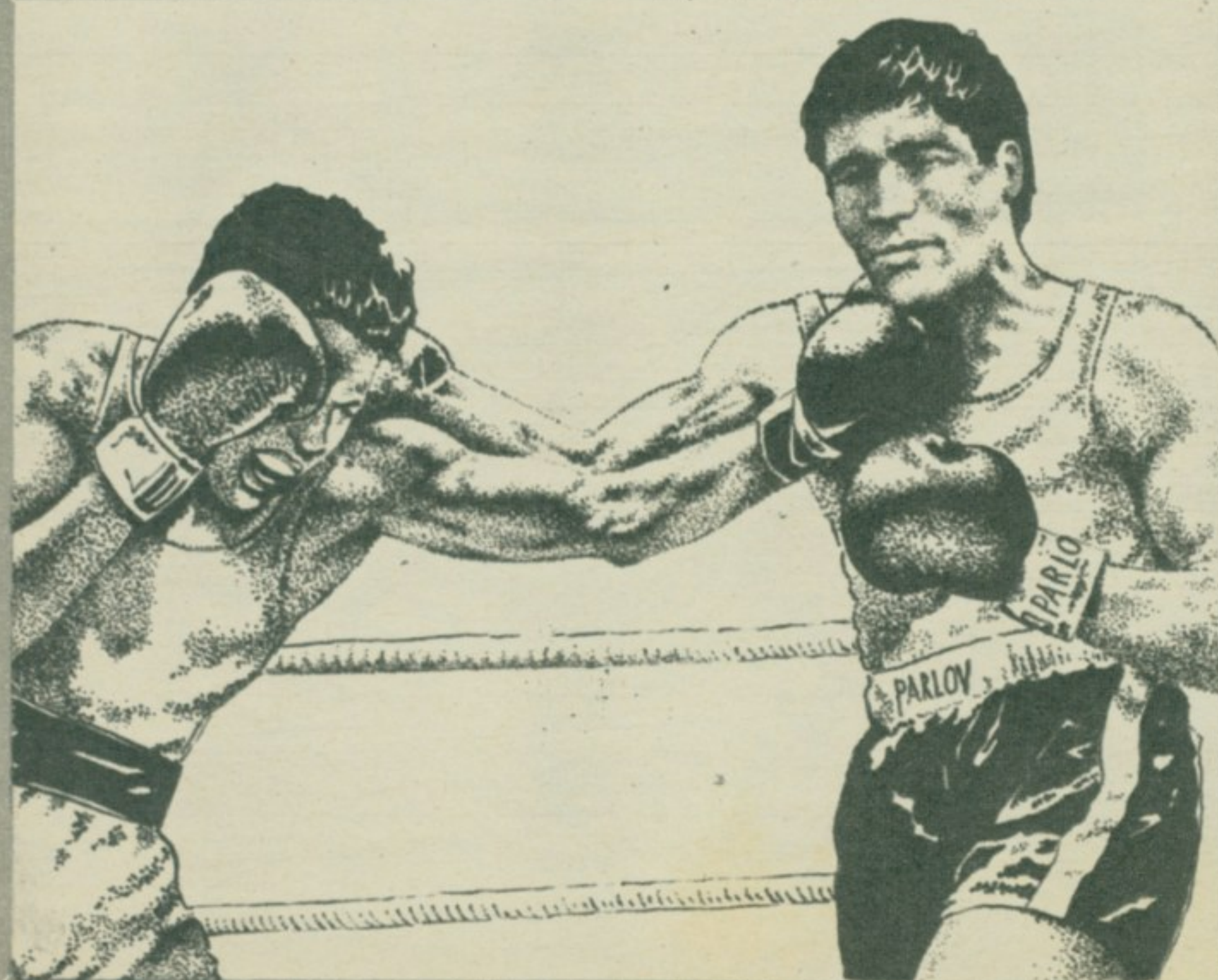
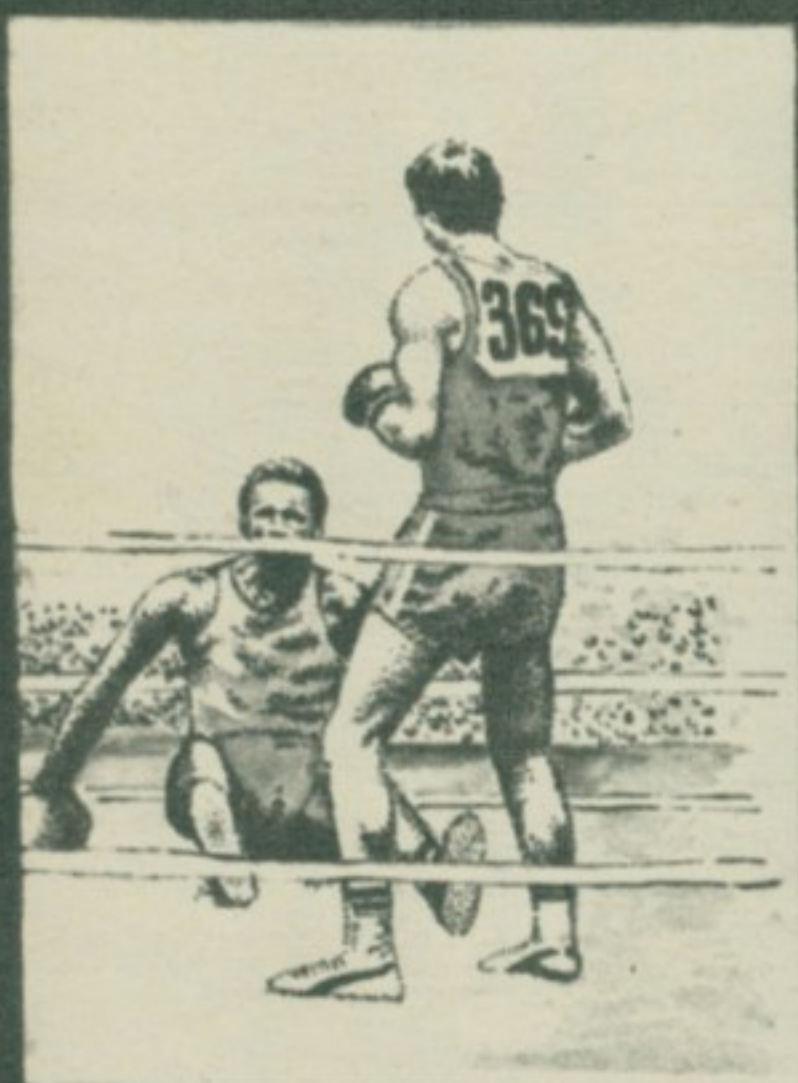

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

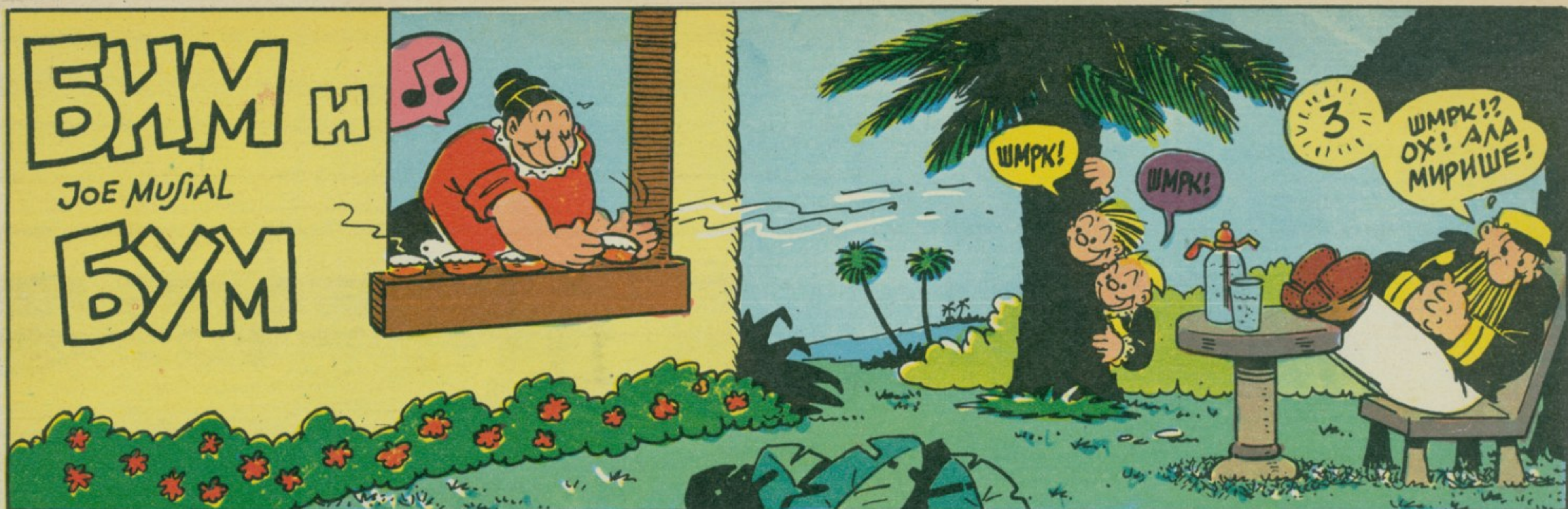
МАТЕ ПАРЛОВ

У личном картону овог нај-успешнијег југословенског боксера пише: рођен 16. новембра 1948. године у Спли-ту. Висок 184 сантиметра, тежак 81 килограм. Члан је боксерског клуба „Пула“ од 1963. године кад је и почео да се бави боксом. Прошле године дипломирао је на ви-шој економској школи а тре-нутно је студент треће годи-не економског факултета.

На „Турниру олимпијских нада“, одржаном у Бу-димпешти 1965, „Златни Мате“ је тријумфовао са-владавши убедљиво све противнике. Од тада, тако рећи, не зна за неуспех. У домаћој конкуренцији већ шест година није изгубио ниједан меч! Титулу државног првака освојио је пет пута а трипут уза-стопно побеђивао је на првенствима Балкана. У Бу-курешту је 1969. постао вицешампион Европе, а 1971. године у Мадриду првак Европе. Највећи му је прошлогодишњи успех у Минхену где је освојио златну олимпијску медаљу у полутешкој катего-рији.

**РИП
КИРБИ:**

ЛАЖНА БЛИЗНАКИЊА

ЏИРБИ ЈЕ ПРИСТАО
НА ГЛОРИЈИНИН
ПРЕДЛОГ...

ДОБ-
РО
ВЕЧЕ,
МА-
ДАМ!

СПРЕМИ-
ТЕ НАМ
ЧАЈ,
ЏЕНИ...

РЕКЛИ СТЕ НЕШТО
О СВОЈОЈ СЕСТРИ!
НЕ МОГУ ДА ВЕРУ-
ЈЕМ ДА У ИСТОЈ
КУЋИ ПОСТОЈЕ ДВЕ
ТАКВЕ ЛЕПОТИ-
ЦЕ...

У ТОМЕ
И ЈЕСТЕ
СТВАР!
ОНА НИЈЕ
У КУЋИ...
ЗАТО СЕ
И БРИ-
НЕМ...

ЗАШТО
ВАША
СЕС-
ТРА...

ТРЕНУТАК,
РИПЕ! НЕ
ГОВОРИТЕ
ПРЕД ЏЕ-
НИ...

ХВАЛА, ЏЕНИ!
ВИШЕ МИ
НЕЋЕТЕ БИ-
ТИ ПОТРЕ-
БНИ!

ОНДА...
ЛАКУ
НОЋ!

НЕ ЖЕЛИМ ДА ТО
ИКО ЧУЈЕ! ЗНАМ
ДА ЗВУЧИ ЛУ-
ДО... АЛИ БОЖИМ
СЕ ДА ЋЕ МОЈА
СЕСТРА БИТИ
УБИЈЕНА...

ОТ-
КУД
ВАМ
ТА
МИСАО,
ГЛО-
РИЈА
?

ГЛЕНДА ЈЕ ОДУВЕК БИ-
ЛА НЕОБУЗДАНА! ЗНАМ
ДА СЕ ОД СВОГ ДОЛАСКА
У ЊУЈОРК ВИЂА СА
СУМЊИВИМ ОСО-
БАМА!

ОДБИЛА ЈЕ ДА
ОДСЕДНЕ КОД МЕНЕ...
ОТИШЛА ЈЕ У ХОТЕЛ
"ХАЈТАУЕР"! ЧУЛА САМ
ДА НОЋУ САМА ЛУТА
ПО ГРАДУ...

ПРЕКЛИЊЕМ ВАС,
ДРЖИТЕ ЈЕ НА ОКУ
ЗА ВРЕМЕ ТИХ
ЊЕНИХ НОЋНИХ
ШЕЋЊИ! У ГРАДУ
ОСТАЈЕ ЈОШ СА-
МО НЕКОЛИКО
ДАНА...

ПА...
МОГАО
БИХ...

ХВАЛА ВАМ,
РИПЕ! САД
НЕЋУ
ТОЛИКО
БРИ-
НУТИ...

ПОШТО
ВАМ ЈЕ БЛИ-
ЗНАКИЊА... СА
ЗАДОВОЉСТВОМ
ЋУ ЈЕ ДРЖАТИ
НА ОКУ!

ЗНАМ ДА ЋЕТЕ
ИМАТИ ТРОШ-
КОВА... А И
ВАШ ХОНО-
РАР...

ХОЋЕ ЛИ
1000 ДОЛА-
РА БИТИ
ДОВОЉ-
НО
?

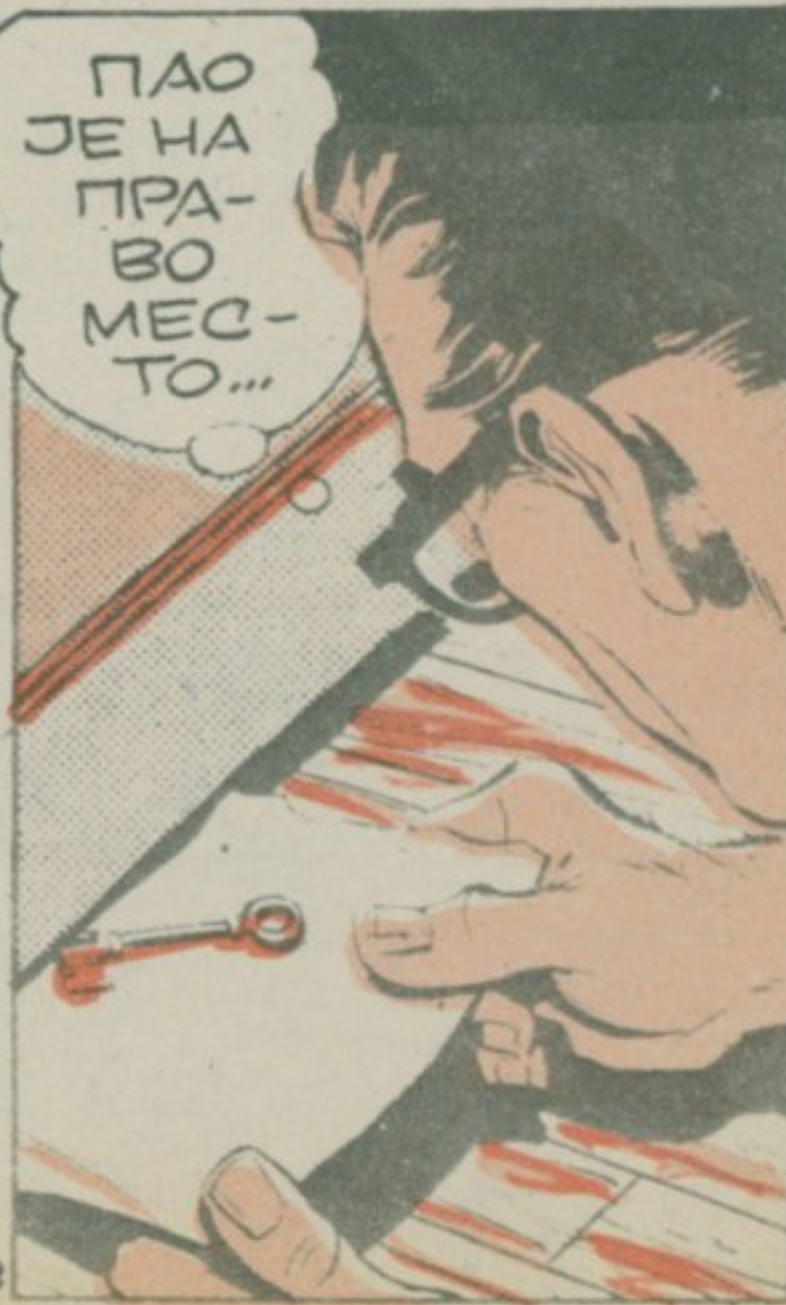
СВАКАКО! НЕ ВО-
ЛИМ ДА РАДИМ
ЗА НОВАЦ, АЛИ
ПОШТО ЉУДИ НИ-
ШТА ДРУГО НИСУ
ИЗМИС-
ЛИЛИ...

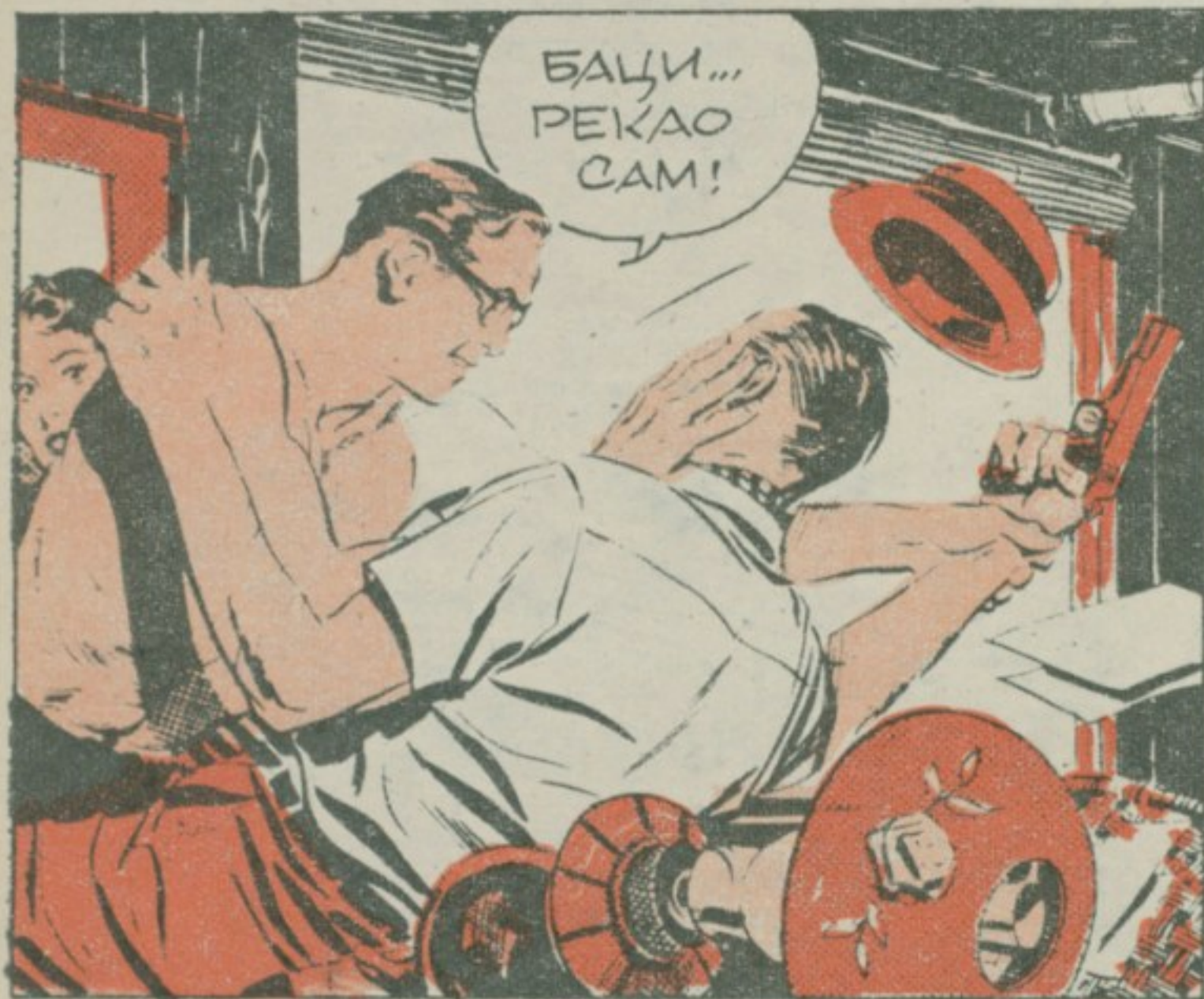

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ФЛАШ
СЕ
НАШАО
ПРЕД
ФАНАТИЧ-
НОМ
ГОМИЛОМ...

УХВАТИ-
ТЕ ГА!
БОГОВИ
ЧЕКАЈУ
ЖРТВУ!

ЖРТВА ЈЕ ПАЛА
У ТАМУ!
НАЈИТЕ ЈЕ!

ИЗГЛЕДА
ДА НЕ ЖЕЛЕ
ДА ИЗГУБЕ
ЖРТВЕНОГ
ЈАРЦА!

АКО СЕ ИЗ ОВОГ
ИЗВУЧЕМ, ОНДА ЋЕ ТО
БИТИ САМО ЗАХВАЉУ-
ЈУКИ ЗАРКОВЉЕВИМ ПРО-
НАЛАСЦИМА... РАЗБИО
САМ СИРАМУ НА СВОМ
ШУПЉЕМ ЗУБУ...

... НАДАЈМО СЕ ДА
ЋЕ ЕЛЕКТРИЧНА СЕЧИВА
НА ВРЕМЕ ИСЕКИ
КОНОПЦЕ!

ЕНО ГА!
УХВАТИТЕ ГА!

СЛОБОДАН САМ...
ДА СЕ ВРА-
НИМ!

ИМА ИХ МНОГО!
РУКЕ МИ НИСУ
ДОВОЉНЕ...
МОРАМ
СЕ ПО-
СЛУЖИТИ
И НО-
ГАМА!

...БАР ДОК НЕ АКТИ-
ВИРАМ ДИМНУ
БОМБИЦУ!

ЈЕДИНО ПОД
ЗАВЕСОМ ОД
ДИМА
МОГУ ИМ...

...УМА-
КИ!

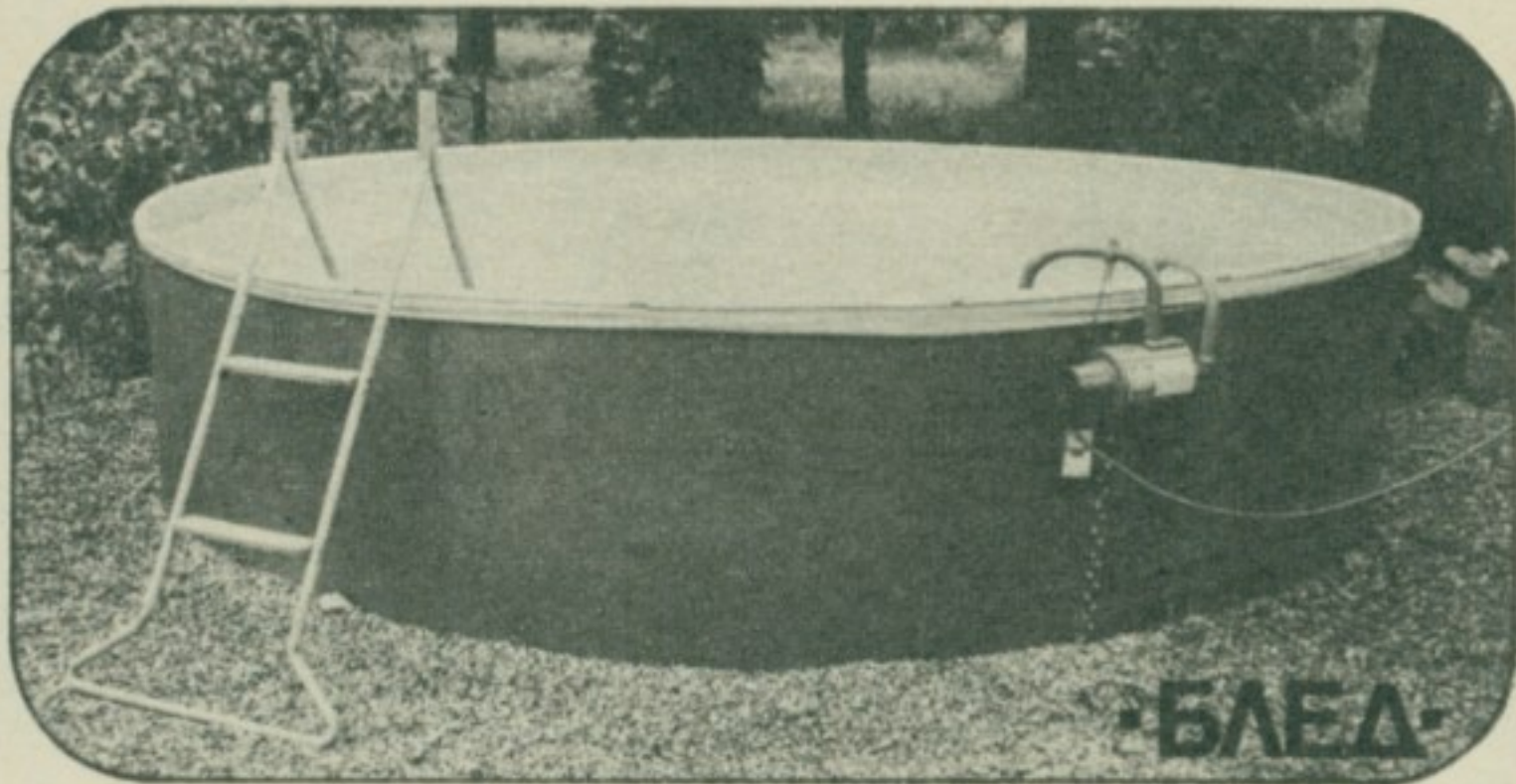
СТРАНАЦ СЕ СЛУЖИ
ЧАРОЛИЈОМ!
НЕ ДОЗВОЛИТЕ
МУ ДА НАМ
УМАКНЕ!

СЛЕДЕЌИ НАСТАВАК: У ОДЕКИ СВЕШТЕНИКА!

ИЗ ВРЕЛЕ АУСТРАЛИЈЕ СТИГАО ЈЕ ЛЕК ЗА ЛЕТЊЕ ВРУЋИНЕ:

МОНТАЖНИ БАЗЕН ЗА КУПАЊЕ!

ОРИГИНАЛНЕ АУСТРАЛИЈСКЕ КРУЖНЕ БАЗЕНЕ НУДИ ВАМ

ХЕМОМЕТАЛ — КОМЕРЦ

Београд, Максима Горког 17-а, тел. 011/456-323

1. „Бамби“	пречника 1,80 м дубине 0,30 м	473 дин.
2. „Бамби“	„ 2,30 м „ 0,45 м	516 дин.
3. „Бамби“	„ 3,00 м „ 0,60 м	1.035 дин.
4. „Бамби“	„ 3,00 м „ 0,75 м	1.228 дин.
5. „Блед“ са филтером	„ 3,60 м „ 0,90 м	6.260 дин.
6. „Блед“ са филтером	„ 4,50 м „ 0,90 м	7.120 дин.

ХЕМОМЕТАЛ — КОМЕРЦ, 11001 Београд

Пошт. преградак 393, М. Горког 17-а

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем

(редни број и назив артикла)

који ћу преузети лично — поужећем (непотребно прецртати) уз плаћање назначене цене.

Наручилац:

У _____ Пуна адреса _____
дана _____

ДИВЉИ ЗАПАД КАКАВ ЈЕ БИО

Издавачка кућа „Младо поколење“ организује сталну наградну продају књига. У овом броју „Политикиног забавника“ нуди вам следећа издања:

ИЗАБРАНА ДЕЛА МАЈНА РИДА

1. Коњичка патрола
2. Ловац на скалпове
3. Са Мисисипија
4. Јахач без главе
5. Поверена тајна

Цена комплекта: 70 дин.

Љубитељи пустиловне литературе с великим уживањем ће читати ова дела прослављеног Мајна Рида.

Купац који наручи цео комплет од пет књига за готово (плаћање поужећем) добија бесплатно дело Крешимира Батистића „ТАЈАНСТВЕНА ГАЛИЈА“.

ИЗАБРАНА ДЕЛА ФЕНИМОРА КУПЕРА

1. Ловац на јелене
2. Последњи Мохиканац
3. Пионири
4. Извидник
5. Прерија

Цена комплекта: 120 дин.

Пет књига које садрже овај комплет представљају једну целину под насловом „КОЖНА ЧАРАПА“. Главне личности ових романа, славни ловац и извидник Нати Бампо, познатији под надимком „Кожна чарапа“ и његов нераздвојни пријатељ Индијанац Чингачпук — „Последњи Мохиканац“, доживљавају низ узбудљивих авантура које се читају с напетošћу.

Купац који наручи свих пет књига за готово (плаћање поужећем) добија бесплатно дело Жерара Периса „КРОЗ НОЋ ВЕЛИКОГ ДРВЕЋА“.

ПОЈЕДИНАЧНА ДЕЛА

1. Вистер Овен: ПРЕРИЈСКИ ЈАХАЧ
2. Милорад Јанковић: ОМИШКЕ СТРЕЛЕ
3. Хенрих Сјенкјевич: МИРЗА

Цена појединачне књиге: 20 дин.

Купци који наведене појединачне књиге наруче за готово (плаћање поужећем) уместо наградне књиге добијају попуст од 20%.

Сви наведени комплекти и појединачне књиге могу се купити и на отплату са најмањом месечном ратом од 30 дин. Попуњену и оверену наруџбеницу пошаљите на адресу: НИП „МЛАДО ПОКОЛЕЊЕ“, 11000 Београд, Француска 24.

НИП „МЛАДО ПОКОЛЕЊЕ“

11000 Београд, Француска 24

НАРУЏБЕНИЦА 12

Овим неопозиво наручујем за готово (поужећем) — на отплату (непотребно прецртати):

„Изабрана дела Мајна Рида“

— комплекта у вредности од дин. _____

„Изабрана дела Фенимора Купера“

— комплекта у вредности од дин. _____

— књиге „Преријски јахач“ по цени од 20 дин. по једној књизи у укупној вредности од _____ дин.

— књиге „Омишке стреле“ по цени од 20 дин. по једној књизи у укупној вредности од _____ дин.

— књиге „Мирза“ по цени од 20 дин. по једној књизи у укупној вредности од _____ дин.

(Име, очево име и презиме)

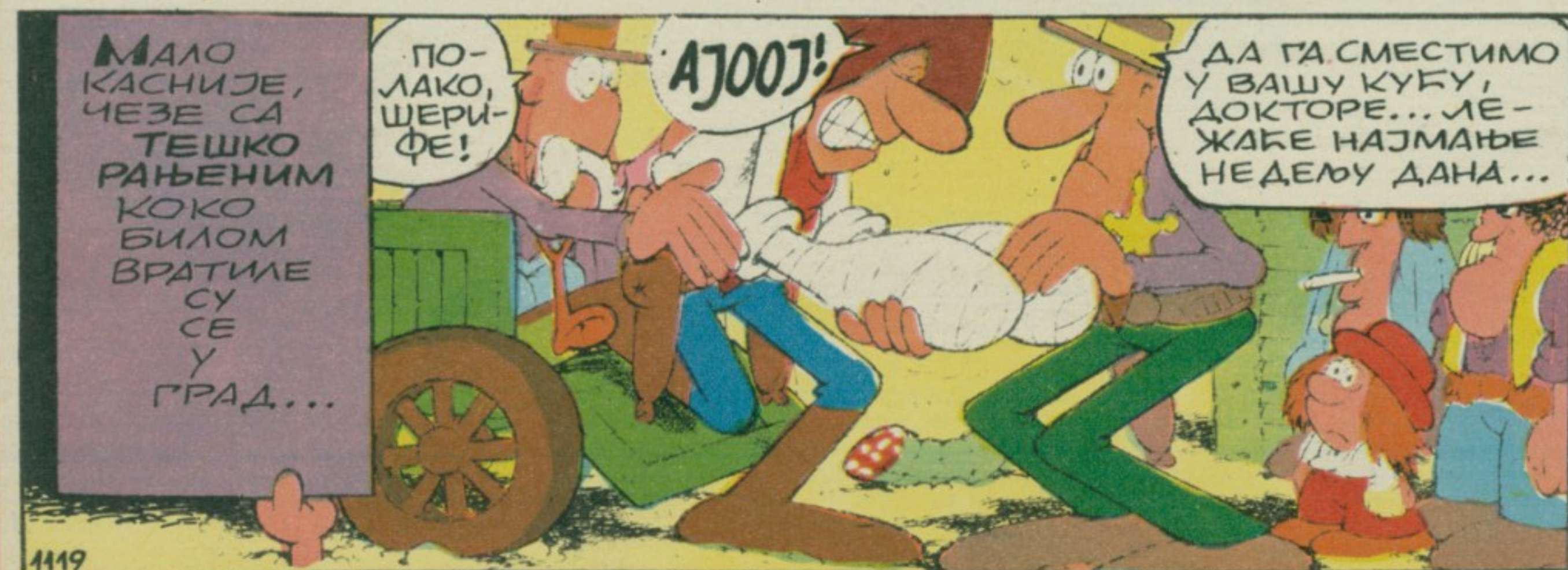
(Број поште, место, улица и број)

(Потпис наручиоца)

(Овера о запослењу за купце на отплату)

Укупан износ од _____ дин. платићу поштару када примим књиге (поужећем), односно у _____ месечних рата на жиро-рачун „Младог поколења“, Београд, бр. 60801-601-2068

У случају спора признајем надлежност суда у Београду.

- 1.** ГЛУМИЦУ НА СЛИЦИ ЗОВУ ЈОШ И БЕСМРТНА. ТО ЈЕ:
- Бет Девис
 - Грета Гарбо
 - Џоан Крафорд

ВЕЛИКИ ФИЛМСКИ КВИЗ

РЕШИ ОВАЈ ФИЛМСКИ КВИЗ И ДОКАЖИ ДА ПОЗНАЈЕШ ФИЛМСКУ УМЕТНОСТ. ОДГОВОРЕ УПИШИ НА ПРИЛОЖЕНИ КУПОН

ПРАВИЛА КВИЗА

1. За свако питање дата су 3 или 2 одговора од којих је један тачан, или није дат ниједан одговор.
2. Тачан одговор на свако питање упиши на купон.
3. Купон с одговорима залепи на дописницу и пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, п. фах 124 до 15. јуна ове године.

- 7.** У АМЕРИЧКОМ ФИЛМУ „КУМ“ ЗАПАЖЕНУ УЛОГУ ОСТВАРИО ЈЕ ОВАЈ ГЛУМАЦ ИТАЛИЈАНСКОГ ПОРЕКЛА. ОН СЕ ЗОВЕ:
- Раф Валоне
 - Ал Паћино
 - Дин Мартин

- 8.** ОВА СЦЕНА ЈЕ ИЗ ПОЗНАТОГ НАУЧНО-ФАНТАСТИЧНОГ ФИЛМА:
- Рат светова
 - Планета мајмуна
 - Одисеја

- 2.** НА СЛИЦИ ЈЕ ФРАНЦУСКИ ГЛУМАЦ МОРИС РОНЕ СА ЈЕДНОМ НАШОМ МЛАДОМ ГЛУМИЦОМ. ОНА СЕ ЗОВЕ:
- Станислава Пешић
 - Љиљана Лашић
 - Неда Арнерић

- 5.** ФИЛМ О КОМЕ СЕ У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ МНОГО ГОВОРИ ЗОВЕ СЕ: „ПОСЛЕДЊИ ТАНГО У ПАРИЗУ“. У ЊЕМУ ЈЕ ПОРЕД МАРЛОНА БРАНДА ГЛАВНУ УЛОГУ ИГРАЛА И ОВА МЛАДА ГЛУМИЦА НА СЛИЦИ. КАКО СЕ ОНА ЗОВЕ?

- 6.** ОВО СУ ЈУНАЦИ ЈЕДНОГ ДИЗНИЈЕВОГ ЦРТАНОГ ФИЛМА. ЗОВУ СЕ:
- Кића и Мића
 - Маза и Луња
 - Том и Цери

- 9.** НЕДАВНО ЈЕ И НАША ТЕЛЕВИЗИЈА ПРИКАЗИВАЛА ФИЛМ „БЛАГО СИЈЕРА МАДРЕ“ У КОМЕ ЈЕ ГЛАВНУ УЛОГУ ИГРАО ОВАЈ ГЛУМАЦ. ТО ЈЕ:
- Хемфри Богарт
 - Френк Синатра

- 3.** НАЈПОЗНАТИЈИ ФИЛМСКИ КАУБОЈ ЗОВЕ СЕ:
- Ричард Видмарк
 - Глен Форд
 - Џон Вејн

- 4.** ЉУДМИЛА ЛИСИНА И МИХАЈЛО КОСТИЋ ИГРАЈУ У ФИЛМУ „ДЕВОЈКА С КОСМАЈА“. РЕДИТЕЉ ФИЛМА ЈЕ?

- 10.** У ФИЛМУ ВЕЉКА БУЛАЈИЋА „НЕРЕТВА“ ИГРАЛА ЈЕ И НАША ЗЕМЉАКИЊА, ИТАЛИЈАНСКА ГЛУМИЦА. ОНА СЕ ЗОВЕ:

11. ХАРПО, ГРУЧО И ЧИКО СУ СЛАВНИ АМЕРИЧКИ КОМИЧАРИ. ЊИХОВО ПРЕЗИМЕ ЈЕ:
— Барнум
— Маркс
— Сенет

15. НА СЛИЦИ ЈЕ ЈЕДАН ОД ПОЗНАТИХ ФРАНЦУСКИХ ШАНСОЊЕРА И ГЛУМАЦА. ИГРАО ЈЕ У ФИЛМОВИМА: ТАКСИ ЗА ТОБРУК И ПУЦАЈТЕ НА ПИЈАНИСТУ. ТО ЈЕ:
— Шарл Трене
— Шарл Азнавур
— Жак Брел

18. ГЛУМИЦУ НА СЛИЦИ ГЛЕДАЛИ СМО СКОРО ДВЕ ГОДИНЕ У ЈЕДНОЈ ОД ГЛАВНИХ УЛОГА МАРАТОНСКЕ ТЕЛЕВИЗИЈСКЕ ЕМИСИЈЕ. ОНА СЕ ЗОВЕ:
— Барбара Перкинс
— Миа Фароу

19. У ФИЛМУ „ДОБРА ЗЕМЉА“ ИГРАЛИ СУ ПАУЛ МУНИ И ЛУЏА РАЈНЕР. ЗНАШ ЛИ КАКО СЕ ЗОВЕ ПИСАЦ РОМАНА ПРЕМА КОМЕ ЈЕ СНИМЉЕН ОВАЈ ФИЛМ?

12. ОВОГОДИШЊЕГ „ОСКАРА“ ЗА ГЛУМУ ДОБИЛА ЈЕ КЋИ ПУДИ ГАРЛАНД И ВИНСЕНТА МИНЕЛИЈА. ТО ЈЕ:

13. У ПАРОДИЈИ НА ХИТЛЕРА И НАЦИЗАМ ИГРАО ЈЕ СЛАВНИ ЧАРЛИ ЧАПЛИН. ФИЛМ СЕ ЗВАО:
— Велики диктатор
— Светлости позорнице

16. МЛАДЕНЦИ НА СЛИЦИ СУ ВЕОМА ПОПУЛАРНИ У СВЕТУ. МЛАДОЖЕЊА ЈЕ РОЖЕ ВАДИМ А НЕВЕСТА:
— Ани Жирардо
— Жана Моро
— Брижит Бардо

20. ГОДИНЕ 1950. ВИНСЕНТ МИНЕЛИ СНИМИО ЈЕ МУЗИЧКУ КОМЕДИЈУ „АМЕРИКАНАЦ У ПАРИЗУ“ У КОЈОЈ СУ ИГРАЛИ:
— Фред Астер и Џинджер Робертс
— Џин Кели и Лесли Карон

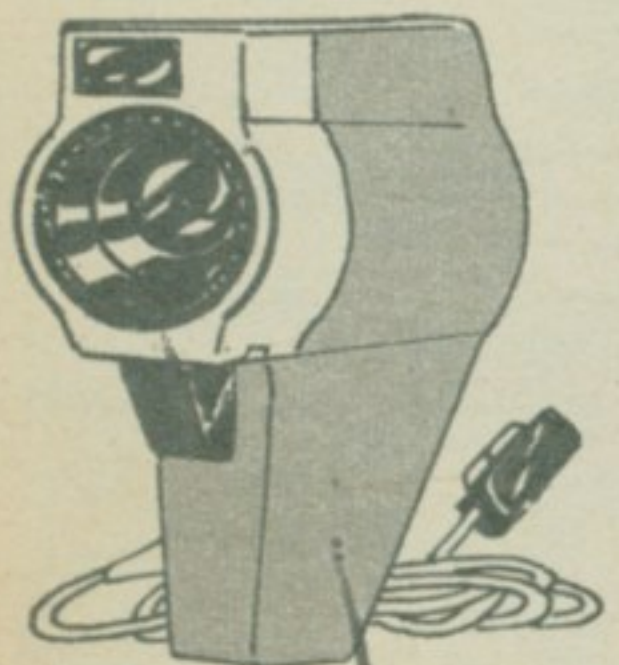
НАГРАДЕ:

1.

СПУТНИК — фото-апарат за тродимензионално снимање

2. и 3.

ВЕРНОН — филмска аутоматска камера

14. ОВА СТАТУА РАЂЕНА ЈЕ ПРЕМА ЛИКУ ЈЕДНОГ ОД НАЈПОЗНАТИЈИХ КОМИЧАРА СВЕТА. ОСНОВА ЊЕГОВЕ КОМИКЕ ЈЕ ОЗБИЉНОСТ У НАЈСМЕШНИЈИМ СИТУАЦИЈАМА. ТО ЈЕ:

17. ПРЕМА БЕСТСЕЛЕРУ ЕРИКА СЕГАЛА „ЉУБАВНА ПРИЧА“ СНИМЉЕН ЈЕ ИСТОИМЕНИ ФИЛМ. ГЛАВНЕ УЛОГЕ У ЊЕМУ ИГРАЈУ:

КУПОН

1.	11.
2.	12.
3.	13.
4.	14.
5.	15.
6.	16.
7.	17.
8.	18.
9.	19.
10.	20.

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

ТАЧНА АДРЕСА

ПОПУНИ, ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ И ПОШАЉИ ОДМАХ ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИК У. 11001 БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА 29

ПРВДИЦА БЕЗВЕЗИ

КАДА ЈЕ ЊЕНО СПЕЦИЈАЛНО СЕМЕ СТИГЛО, ЗАТРАЖИЛА ЈЕ ПАРЧЕ ЗЕМЉЕ...

САДБА ЈЕ БИЛА ОБАВЉЕНА ЗА ТИЛИ ЧАС...

ПРОЛЕКЕ ЈЕ И ОТАЦ ПОРОДИЦЕ, КАО И УВЕК, САДИ ПОВРКЕ. БАКА СЕ ОВЕ ГОДИНЕ ОДЛУЧИЛА НА НЕШТО ИЗУЗЕТНО...

ОКУ И ЈА НЕШТО ДА ПОСАДИМ!

ЕВО ТИ ОВА ПАРЦЕЛА... БИЋЕ ТИ ДОСТА!

РЕТКО СЕМЕ (НЕСОРТИРАНО)!

С НЕСТРПЉЕЊЕМ ЈЕ БАКА ОЧЕКИВАЛА РЕЗУЛТАТ...

НИЈЕ ТО ОБИЧНО СЕМЕ! У УПУТСТВУ СТОЈИ ДА БРЗО РАСТЕ!

У ТИМ ПОДИНАМА БИ МОРАЛА БИТИ СТРПЉИВИЈА! ЈА САМ СВОЈЕ СЕМЕ ПОСЕЈАО ПРЕ ТЕБЕ И ЈОШ НИШТА НЕ ОЧЕКУЈЕМ...

ТАТА СЕ МАЛО ЗАЛЕТЕО...

ТО ЈЕ БИЉКА -ЉУДОЖДЕРКА ИЗ ТИМБУКТОА! УРА! МОЈЕ ЕПЗОТИЧНО БИЉЕ БУЉА!

ЈА КУ ТЕ ИЗБАВИТИ!

ПАЗИ НА ТАТИН НОВИ КАЧКЕТ!

ТАК

ТАК

ЕПЗОТИЧНЕ БИЉКЕ УБРЗО СУ ДОНЕЛЕ И ЕПЗОТИЧНЕ ПЛОДОВЕ...

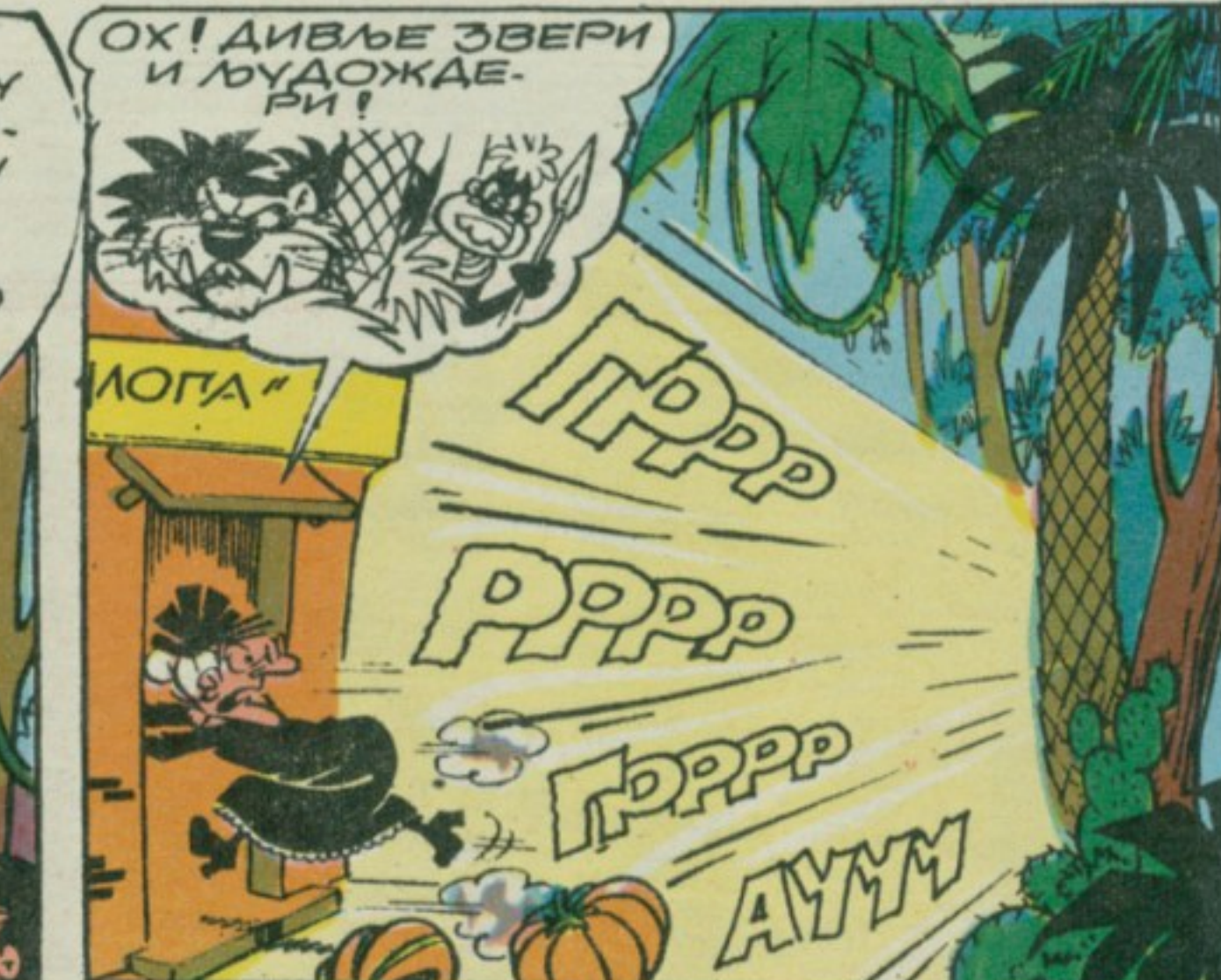
НАШ ВРТ САД ЛИЧИ НА ПРАВУ АФРИКУ!

УЗЕКУ ИЗ ПЛОДОВА СЕМЕ И ЈОШ ЗАСАДИТИ...

ЛОГА

ПА ОНА ЋЕ ЦЕЛУ ЗЕМЉУ ПРЕТВОРИТИ У ПРАВУ ЏУНГЛУ! МОРАМО ЈЕ НЕКАКО УПЛАШИТИ!

ОХ! ДИВЉЕ ЗВЕРИ И ЉУДОЖДЕРЦИ!

ЛОГА

ХА! ХА! АЛА СЕ ПРЕПАЛА!

АЛИ, БАКА СЕНИЈЕ БАШ ЛАКО ДАЛА УПЛАШИТИ...

ТОРЊАЈТЕ СЕ, МАШКЕТИНЕ!

БЕНГ

АУУ! ПОКОСИЛА САМ И СВОЈЕ БИЉЧИЦЕ! МОРАЋУ ДА ЗАСАДИМ НОВЕ!

ЛОГА

АЛИ, ОСТАЛИ ЧЛАНОВИ ПОРОДИЦЕ БИЛИ СУ ДРУГОП МИШЉЕЊА...

ПУСТИЋЕМО ТЕ ТЕК КАД НАМ ЗАКРПИШ ОДЕЛО КОЈЕ СУТВОЈЕ БИЉЧИЦЕ ИСТРПАЛЕ!

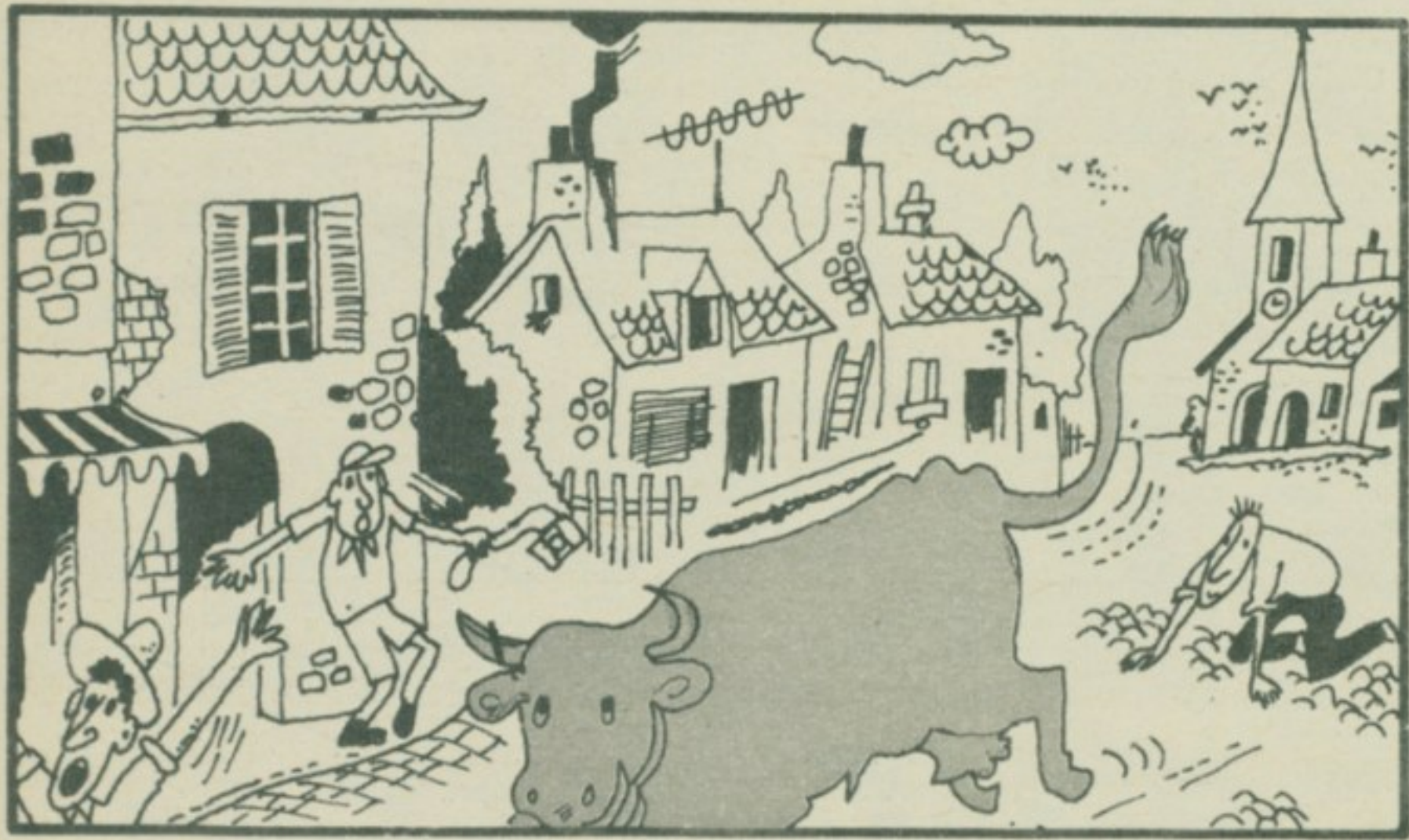
ПРИБОР ЗА ШИЉЕЊЕ

ПАНИКА ЈЕ ПРОШЛА

Нашим читаоцима није сметала ПАНИКА која је владала у селу да пажљиво погледају наградни цртеж у броју 1111 од 13. априла ове године и у њему пронађу најмање осам грешака.

Као и увек доносимо како треба да гласи тачно решење овог наградног задатка: 1. уместо пошта пише рошта, 2. саобраћајни

знак није по пропису, 3. човек кога јури крава има једну клопу уместо ципеле, 4. поштар носи шлем уместо капе, 5. лево крило прозора изнад пекаре има споља шарке, 6. торба коју носи поштар није по пропису, 7. туриста са фото-апаратом има једну ногу краћу и 8. на радњи пише пекара а у излогу су изложени сухомеснати производи.

Међу читаоцима који су тачно одговорили жири Забавника извукао је имена следећих награда:

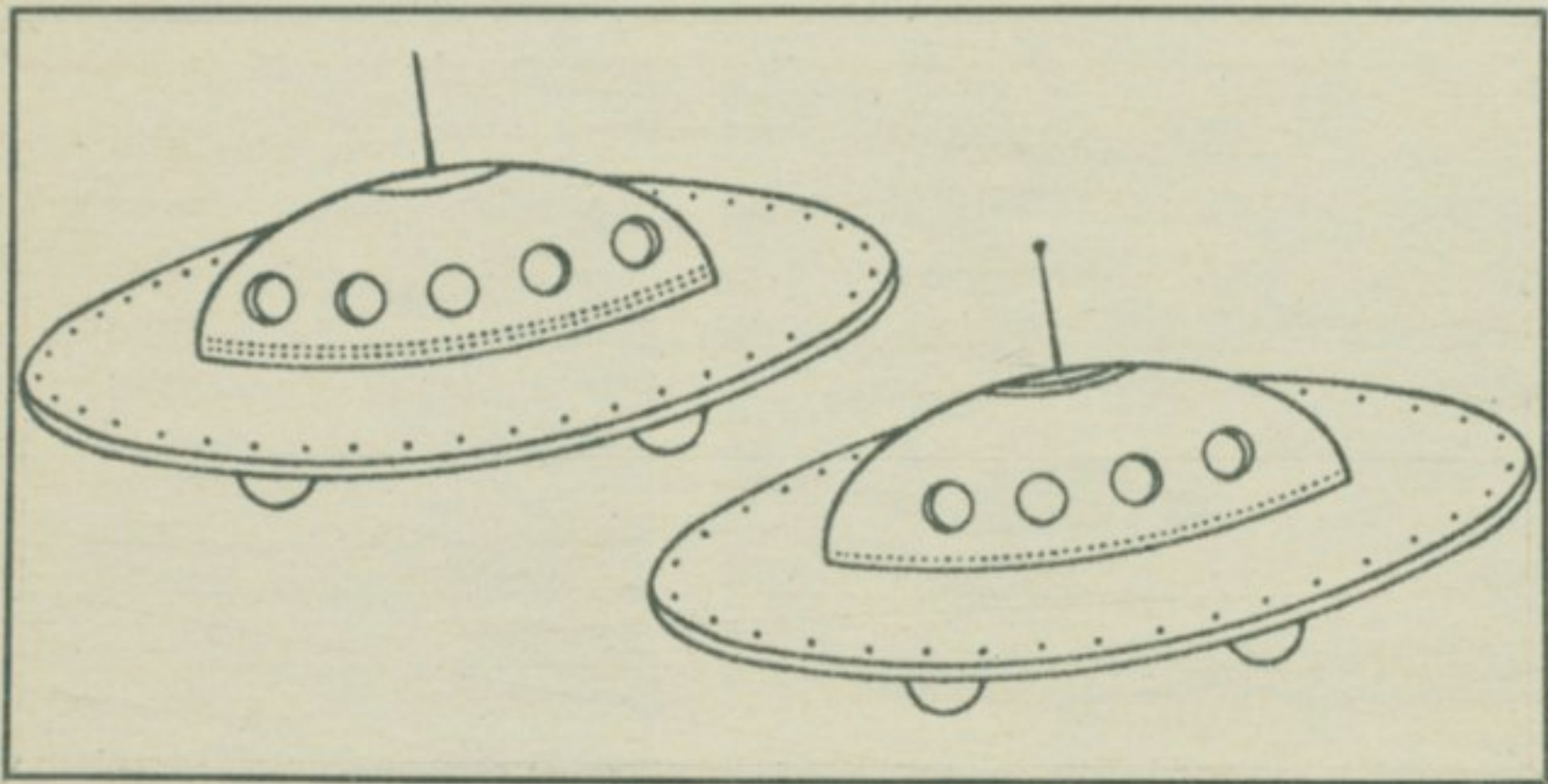
I НАГРАДУ: САБРАНА ДЕЛА ОСКАРА ДАВИЧА (20 књига) освојио је НОВИЦА СТЕПАНОВИЋ, 11425 Кусадак 35/4.

II НАГРАДУ: ПЕТ КЊИГА БИБЛИОТЕКЕ „ОМИЉЕНИ РО-

МАНИ“ (Кронин, Бромфилд, Бронте, Елиот и Рођевичувна) освојила је РУЖИЦА СТАНКОВИЋ, VI пролетерске бригаде 7/40, Сарајево.

III НАГРАДУ: ДЕСЕТ КЊИГА БАЈКИ ИЗ ЦЕЛОГ СВЕТА БИБЛИОТЕКЕ „БИСЕРИ“ освојио је АЛЕКСАНДАР КАРАЈИЧИЋ, Пожешка 83/III, Београд.

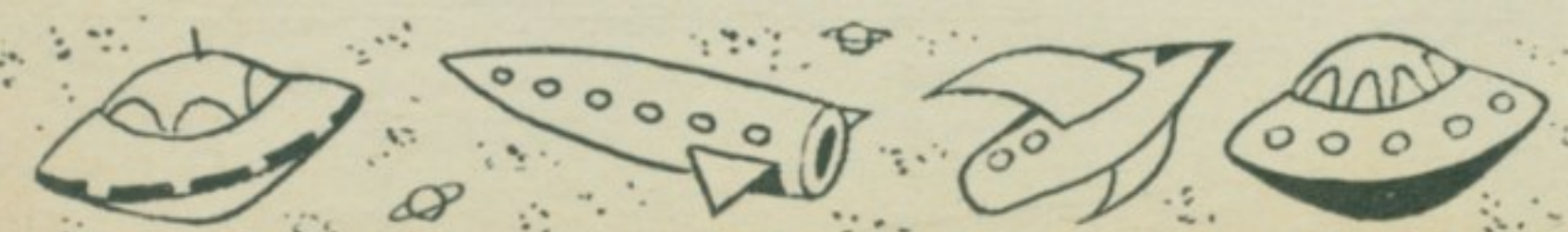
ЛЕТЕЋИ ТАЊИРИ

На небу су управо примећена два летећа тањира. На први поглед они изгледају потпуно исто. Међутим, стрпљиви посматрачи су приметили да се они разликују у шест детаља. Којих?

Антена на десном тањиру има на врху кулпицу; 2. на врху куполе десног тањира налазе се две уместо једне линије; 3. четири уместо пет отвора на куполи; 4. један уместо два реда тачака на куполи; 5. 29 уместо 35 ексера по ивици тањира и 6. тачковима за атерирање постављених са нешто ближи.

ОДГОВОР:

Kandit

ПОЧИЊЕ НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КАНДИТ НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1973. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

СТОЈШИЋ ВЕРИЦА

ВУКЧЕВИЋ ГОРАН

Најслађана и Најслађан 1972.

НАЈСЛАЂАНА 1973. НАЈСЛАЂАН

Пошаљите одмах фотографије најмлађих да учествују у најслађем конкурс!

ПРАВИЛА ИГРЕ:

1. Пошаљите одмах већу фотографију лица детета које је рођено између 1. јануара 1965. године и 1. јануара 1970. године. Уз фотографију пошаљите 3 омота чоколаде „ДАДО“ од 100 грама, или било које три чоколаде фабрике „КАНДИТ“ од 100 грама.
2. На полеђини фотографије напишите читко: име и презиме, дан, месец, годину рођења, тежину детета и адресу становања.
3. Сва деца чију фотографију примимо (са три омота чоколаде „ДАДО“ од 100 гр, или било које чоколаде „КАНДИТ“ од 100 гр) добиће од фабрике „КАНДИТ“ — Осијек значку „КАНДИТ“ и „НАГРАДНИ АЛБУМ ПОТРОШАЧА“.
4. Сто фотографија деце, које одабере жири, биће објављене у „Политикином забавнику“. Свака објављена фотографија имаће свој број (од 1 до 100). Објавиће се 4 пута по 25 фотографија и сваки пут купон за гласање. Читаоци „Забавника“ гласаће само за једно дете — разуме се које им је из тог броја најслађе. Међу свима који гласају, сваки пут ће се извући десет добитника по једног слатког пакета фабрике „КАНДИТ“ из Осијека.
5. Дечак и девојчица који буду добили највећи број гласова (купон са њиховим бројевима) од читалаца „Политикиног забавника“, биће проглашени за НАЈСЛАЂАНА и НАЈСЛАЂАНУ 1973. Њих двоје, Најслађани и Најслађана, посетиће фабрику „КАНДИТ“ у Осијеку и примиће награду: тачно онолико чоколаде и бомбона колико су тешки.
6. Фотографије са омотима чоколаде „ДАДО“, или било које чоколаде „КАНДИТ“ слати са ознаком „За најслађи конкурс“ на адресу:

Kandit

54000 ОСИЈЕК

УЛИЦА РЕПУБЛИКЕ 45

фотографије се не враћају

АМЕРИКАНЦИ СУ још око 1840. почели да трагају за новим животом у богатим просторима западно од реке Мисисипи. Била је то дивљина насељена, местимично, само Индијанцима. Већи на пионира Дивљег запада путовала је као чланови каравана, на колима са коњском или воловском запрегом.

НАСЕЉАВАЊЕ ДИВЉЕГ ЗАПАДА

ВЕСПОРТ, данас Канзас Сити, био је, поред Сент Луиса, главна полазна тачка каравана. У многим радњама у овом граду могле су се купити свакојаке ствари за дуг пут. Највећи део простора у колима одређиван је за потребе новог живота: пољопривредне алатке, семе, ексерс и други алат. За исхрану у току пута, који је понекад трајао и месецима, носили су пасуљ, брашно, кукуруз, кафу, чај.

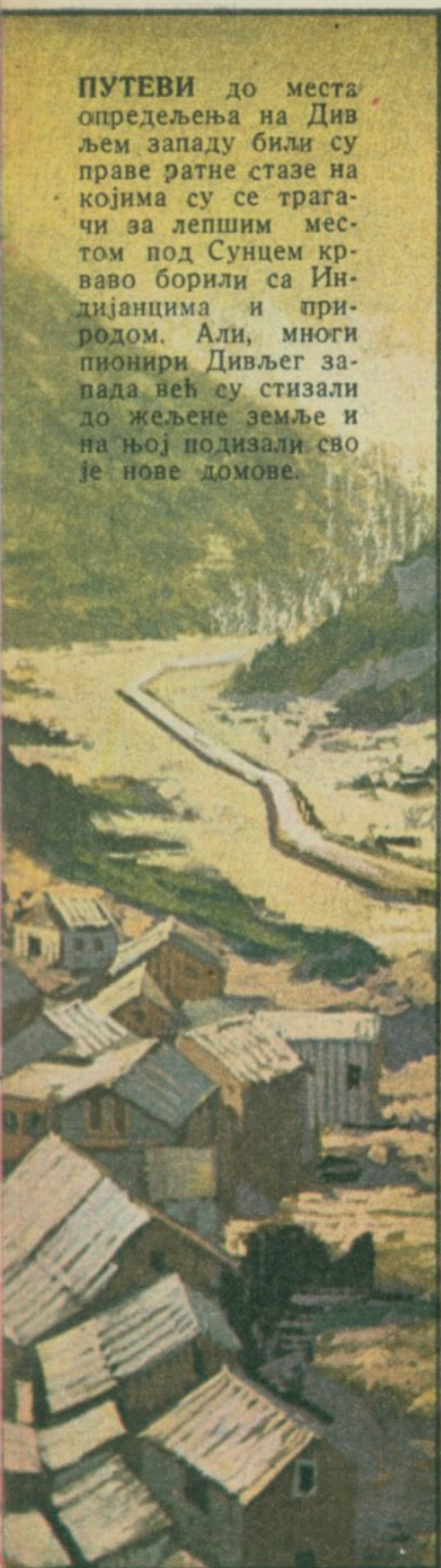
ЉАНО ЕСТАКАДО, северноамеричка Сахара на граници између Тексаса и Новог Мексика, била је једна од највећих опасности на коју су каравани наилазили на путу према Западу. Људи су данима лутали укрug по непрегледној, голој и ужареној земљи, а кад би избила олуја, ваздух се испунио прашином која је продирала у плућа, нагризала очи, сушила уста. Многи одатле никад нису изашли.

АДА 1

ПУТЕВИ до места опредељења на Дивљем западу били су праве ратне стазе на којима су се трагачи за лепшим местом под Сунцем криво борили са Индијанцима и природом. Али, многи пионири Дивљег запада већ су стизали до жељене земље и на њој подизали своје нове домове.

ИНДИЈАНЦИ нису нимало равнодушно у својој прерији дочекивали караване дошљака. Иако је било племена пријатељски расположених према њима, већина Индијанаца покушавала је да заустави бледолике и да их, по цену живота, спречи да заузму њихову земљу. Дању су испред каравана јасно измишљали а ноћу, око логора, постављане су страже. Али, ни најискуснији водичи каравана често нису могли да избегну индијанске заседе. Индијанци су нападали изненада, и дању и ноћу.

ПРЕЛАЖЕЊЕ РЕКА, нарочито после кише, задавало је велике тешкоће караванима. Тада је обично група људи, да би одредила место за прелаз, јашући на коњима испитивала дубину и одређивала јачину струје. Често је било потребно да се направе сплавови и на њима пребаци ствари да их вода не би однела. Ово се чинило једино кад је било неопходно јер је одузимало доста времена. За време ових прелажења скоро увек се догађала нека незгода људима, запрези или товару.

НА ПУТУ ЗА ОРЕГОН, у коме је свако могао да узме онолико плодне земље колико је желео и колико је могао да обради, каравани нису много страдали од Индијанаца. Људи су на овом дугом путу често умирали од глади или су се на устајалим баранама заразили тифусом и колером. Неки су умирали од уједа звечарки или других отровница. Монотонија путовања много је више убијала снагу, нерве и самопоуздање него сукоби с Индијанцима.

НАСТАВИТЕ СЕ

И ТАКО СВЕ
ИЗ ДАНА У ДАН
ЖИВОТ СА САРКОМ
ИЧИ НА САН...

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког по недељу на Радио-Београд 1, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

БЕРЗА ПЛОЧА

● Желео бих да мењам следеће сингл плоче: DEEP PURPLE: »Black night«, »Strange kind of woman«, »Never before« и »Fireball«. THE GUESS WHO: »Hang on to your life«, C. C. REVIVAL: »Lookin' out my back door«, KINKS: »Aramen« и »SHOCKING BLUE« Blossom lady« за ЛП плочу »Fireball« групе DEEP PURPLE.

Владимир Станковски,
Ул. Стрмашево 10, Витола

● Продајем по 45 н. дин. ЛП плоче ових група: KORN GRUPE, TIME, PRO ARTE, JIMI HENDRIX, DEEP PURPLE, T. REX, »Поп фестивал Љубљана 72« (дупли албум) по 90 н. дин. и више сингл плоча по 10 н. дин.

Милан Мандић,
Андрејевина,
Црна Гора

● Мењала бих »Со-со« групе »Sweet« за плочу »Мујо кује...« Здравка Чолића. Имам још доста старих народних и забавних плоча.

Светлана Илић,
Осн. шк. »Нада Пурић«, Ваљево

● Продајем ЛП плоче стране производње: SPIRIT: »Feedback«, MOODY BLUES: »Every good boy deserves favour«. Цијена једне плоче је 80 динара. Плоче шаљем поштом.

Мирослав Танер,
Гајева 9,
Винковци

● Желио бих да купим ЛП »UFO in Live«.

Маријан Калман,
Ул. Вјелаве 64/II,
Сарајево

● Продајем следеће музичке часописе: »Melodi Maker«, »Disk« и »New Musical Express«. Часописе шаљем 15 дана по изласку у Енглеској, Давор Јаворшек, Фалерово 39, Загреб

● Интересују ме постери Дејвида Кесидија, Елтона Дона и других.

Вишња Добрић,
Браће Селана 7,
Загреб

ЖИТ СТРАНА

ЕРЋАН МАРЈАНОВИЋ

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

МОЈА МАЛА

Текст и музика:

Срђан Марјановић

Изводи: аутор

Имам једну малу ја,
заједно смо сваки дан,
али увек свађамо се ми
све због неких глупих ствари.

Ја кажем: да, да,

а она: не!

Ја кажем: да, да,

она се смеје.

(Рефрен)

И тако све из дана у дан
мала плаче а ја сам тужан.
Не знам зашто долази до тог
на упитах оца свог.

Наћи другу, немој ићи с њом,
није лепа, веруј тати свом.

Али ипак кажем оцу ја:

Кад порасте биће моја!

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: МОЈА МАЛА можете чути у понедељак 11. јуна у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

● Радује ме што је Забавник писао о мојим љубимцима из групе DEEP PURPLE. Том приликом нисте казали на каквим инструментима свирају чланови овог ансамбла. Молим вас објавите то.

Раде Миленковић,
диск-џокеј, Ниш

Јан Паје свира на Лудвиг (LUDWIG) бубњевима, Роџер Гловер има три »Рикенбекер« (RICKENBACKER) бас гитаре за концерте и две »Fender« гитаре за снимање, Ричи Блекмор користи једну од пет »Fender Stratokaster« гитара док Јон Лорд свира на оргуљама »Хемонд ЦЗ« (HAMMOND C3) електричном клавиру RMI и ARP синтисајзеру.

● Како бих могао да набавим фотографије групе »FOCUS« и »MOODY BLUES«?

Зоран Сретеновић,
Мокрањева бб,
Смедеревска Паланка

Покушај да добијеш фотографије преко њихових диско-компанија, односно клубова чије адресе објављујемо

FOCUS
c/o Polydor Records
17 Stratford Place
London W 1
England

THE MOODY BLUES
FAN CLUB
c/o THRESHOLD RECORDS
53/55 High Street
Cobham, Surrey
England

ЗАБАВНИКОВА МУЗИЧКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

HENDRIX JIMI (Џими Хендрикс) Право име великог гитаристе је Џејмс Маршал Хендрикс (James Marshall Hendrix). Рођен је 27. XI 1942. године у граду Сетлу у Америци а трагично је умро 18. IX 1970. године у Лондону. Ако је Боб Дилан својим текстовима дао један нови правац у поп-музици доста различит од постојећег, онда је Хендрикс заслужан за све музичке метаморфозе које су се догодиле у периоду његове »владавине« (1967 — 70). У изворни блуз унео је новине и

ISLE OF WIGHT и MORE EXPERIENCE.

HUMBLE PIE (Хамбл Пај)

Једна је од најпопуларнијих енглеских рок-ен-рол група. Настала је 1969. године а основали су је некадашњи чланови састава »Смол Фејсис«, »Херд« и »Спуки Тут«. Крајем 1971. год. отишао је гитариста Питер Фремптон а на његово место дошао је познати Клем Клемпсон. У последње време са овим саставом стално се појављује и вокална група

тако створио прво успешно стапање црног блуза и беле поп-музике. Био је највећа звезда масовних фестивала крајем шездесетих година (Монтреј 1967, Вудсток 1969. и острво Вајт 1970). Важнији албуми: ARE YOU EXPERIENCED, BOLD AS LOVE, ELECTRIC LADY LAND, BAND OF GYPSIES, CRY OF LOVE, WAR HEROES, SMASH HITS, HENDRIX IN THE WEST, RAINBOW BRIDGE, LIVE AT THE

»Blekberiz« састављена од три црне певачице. Чланови: Стив Мериот (Steve Marriot) певач, гитариста и оргуљаш, Клем Клемпсон (Clem Clempson) гитара и клавијер, Грег Ридлеј (Greg Ridley) певач и бас гитара и Џери Ширлеј (Jerry Shirley) бубњар. Албуми: AS SAFE AS YESTERDAY, HUMBLE PIE, PERFORMANCE, ROCK ON, SMOKIN' и EAT IT.

»Иду, долазе млади
иду, погледи им жару
иду, долазе млади
иду, на смену старих...

Тako у једној песми пева Срђан Марјановић, гитариста, песник, композитор и певач, који је на овогодишњем омладинском фестивалу у Суботици освојио прву награду стручног жирија и специјално признање намењено најбољем интерпретатору. Њему је од свих награда готово драже једнодушно признање стручњака да се већ дуго у нашој забавној музици није појавила тако нова и оригинална личност.

Срђан је рођен 1952. године у Бањалуци али одмалена живи у Београду. За разлику од других »звезда« музику није заволео у трећој години и не тврди да је гитара његова судбина. Када су »Битлси« и »Роллингстоунси« освојили целу једну генерацију ни он није одолео — попут многих својих вршњака потражио је место у некој малој копији великих састава. У конкуренцији стотине група »Усамљеници«, »Гру« и други ансамбли у којима је Срђан свирао нису имали успеха или среће и сит свега он оставља електричарску музику. Једино је задржао усну хармонику и обичну гитару. Понекад је окупљао пријатеље и певао им своје песме. Случајно је једном таквом »концерту« присуствовао власник неких дискотека из Шведске и на његов позив Срђан прошле године одлази у далеку земљу на селу. Свакодневно певање није му донело нован и славу али је захваљујући том ангажману млади певач и гитариста стекао искуство и толико средстава да купи нову, изванредну гитару.

По повратку у Београд ангажован је у представи »Исус Христос Суперстар«. Упоредо са представама у Атељеу 212 Срђан се појављује као гост на концертима »Корни групе« и »УУ-групе«. Охрабрен добрим пријемом код публике доноси одлуку да неке композиције пошаље на фестивале.

После »Омладине 73« и »Београдског пролећа« Срђан има пуно позива и на њих се радо одазива. Певао је и на овогодишњем »Бум« фестивалу у Љубљани, био је гост емисије »Село весело« у једном селу поред Смедерева, одазвао се позиву војника из Обреновца, певао на концерту мађарске групе »Orange Taurus« у Хали спорта на Новом Београду. Снимио је више песама за Радио-Београд и то углавном за емисију ВЕЧЕ УЗ РАДИО. Ових дана се појавила и прва Срђанова плоча на којој се налазе композиције »Тражим« и »Моја мала«.

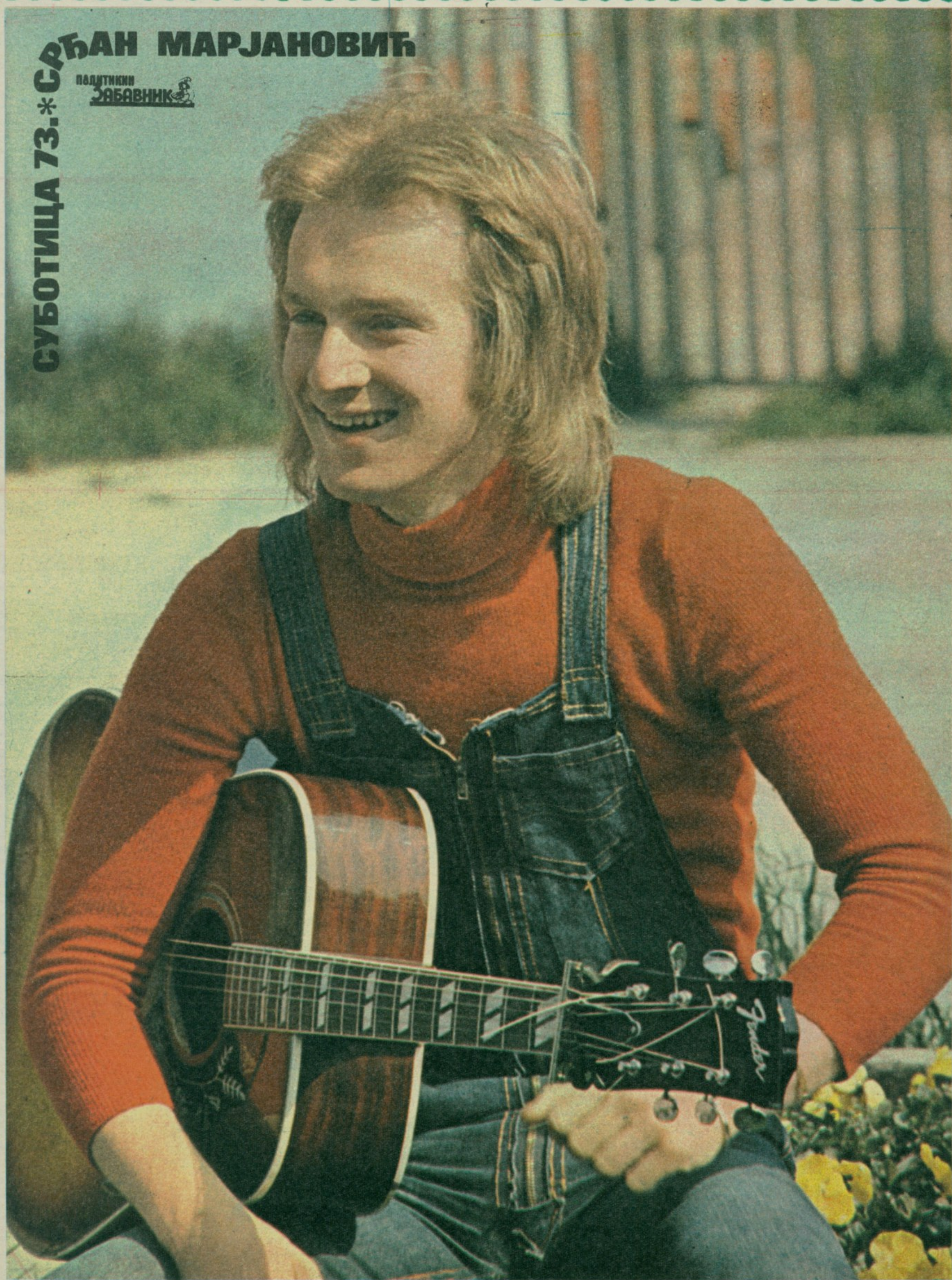
Поред свих обавеза Срђан нађе времена и за учење. Ових дана полаже испите са друге године Факултета политичких наука у Београду.

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ?

МИЊА СУБОТА, Цара Лазара, 15
Београд
ЗОРАН МИЛИВОЈЕВИЋ, Сарајевска 34
Београд

СУБОТИЦА 73.* СРЋАН МАРЈАНОВИЋ

ПОДЛУТНИКИ
ЗАБАВНИК

Ујеку припрема које сам обављао за своју најновију експедицију, поштар ми донесе писмо чудне садржине:

„Господине професоре, позната ми је Ваша жеља да кренете у Сахару на истраживања. Желим да Вам помогнем. Засада вам саветујем да хитно набавите неколико кубика доброг, сувог песка. Сутра стиже остало. Надам се да неће закаснити“.

У тренутку кад се спремам да зароним у бескрајно море песка неко ми се обраћа саветима да у кућу довучем неколико кубика — доброг песка!

Сутрадан, зором, пробуди ме зовњава. Пред вратима је стајао поштар.

— Потпишите овде, молим — рече и кад сам потписао додаде да

ДУШИЦА ЛУКИЋ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ву шта ћемо са овом лепотицом. Можда би најбоље било да је предам ЗОО-врту. Идем да их позovem док се ти још мало поиграш — рекох жени. Али, она се побуни:

— Не, нећеш! Она ће с нама. Зар ти није јасно да ти је управо зато и упућена. Повежи ствари. Неки твој поштовалац...

— Ни говора — рекох енергично. — Јасно ми је да ми је некаква богата шаљивчина све ово приредила.

Док сам говорио камила ми достојанствено приђе и стаде упорно да ме гледа. Као да ми каквим та-

Дадох га жени и то је умири. А сутрадан, уместо путничким, крену смо теретним авионом нас троје: Жизела, моја жена и ја.

Авион нас је спустио у недавно довршену, вештачки однеговану оазу. Изграђена је захваљујући изванредној идеји моје жене да се простор предвиђен за оазу најпре огради високим пластичним стаблима уз која је с обе стране пободено пластично шибље. Онда је захваљујући једној танкој жилици воде, коју су хидролози ту открили и извукли из великих дубина, у кругу тог забрана однеговано природно зеленило. Снажни ак-

део. Другим речима тај вештачки процес је само привремен и има за циљ подстицање саме природе на то да се мења. Заправо, тај пројект предвиђа низ таквих оаза које се потом шире и стапају у огромну пространу плодну површину.

Најраи!

Ја сам са својом екипом стручњака трагао за градовима космичке цивилизације који се налазе негде под тим песком. Имам доказе о постојању те цивилизације на Земљи. Имам доказе да је та цивилизација постојала баш овде. Морам је открити и показати свету пре но што јој сваки траг прекрију зелена просторства и нови градови Пројекта за оживљавање пустиње.

Већ смо с поуздањем обележили главне тачке и правили распоред ископавања. Очекивао сам још метеоролошки извештај из оазе па да се упутимо ка нашој најудаљенијој мети ка источном пункту, где је још остало да се обаве наша мерења и испитивања. И чим смо примили повољан извештај наредио сам покрет. Али, Жизела, дотле послушна као јагње, ни маца. Неће и неће напред. Напротив, крену у супротном правцу, а кад сам је стигао и покушао да је силом поведем за осталима, она ухвати мој поглед и на већ познати начин поче да ми се увлачи у мозак, да ме стеже оним клештама све док ми у мозгу не одјекну: На-траг! Хитно у супротном правцу!

Сви су били збуњени таквом одлуком. Али, да нисмо тако урадили више нас не би било. Упали бисмо у једну од најжешћих пустињских

ЖИЗЕЛА

је пошљку већ сместио у гаражу.

Заиста, тамо је стајао огроман сандук из којег је цурио песок. На сандуку је црвеним словима писало: НЕ ТУМБАЈ! У самом сандуку, који нас је надвисио за руковат, нешто се мицало. Дисало. Нешто тихо кретало.

Дујобраи лејоџица

Жена и ја се погледамо. Остала ми је још једино нада да је то неком грешком стигло мени. Треба проверити адресу... Адреса моја. Пошљалац? Нико други до ја!

— Отвори! — рече ми жена и показа на вратнице са уже стране сандука.

Кад смо отворили вратнице на сандуку, наша збуњеност достиже врхунац: унутра — камила. Стоји љупко и невероватно лепим очима гледа у нас тако пометно и мило као да говори: ето, мене су послали.

Моја жена очарано плесну рукама:

— Лепотице!

Камила на то изли неко миље из прелепих очију и оне се спријатељише на први поглед. Моја жена је грлила, готово јој се обиснула о врат, а онда ужурбано поче да је вуче напоље.

— Ох, како је само топла! Скувала се, сиротица, у овој сандучици. Брзо, молим те, дај, овде ћемо... Што је лепа! Како ћемо је звати? Мора имати име...

— Не труди се, боље прочитај. Твоја лепотица има огрлицу, рекао бих чак златну. Погледај привесак, пише: ЖИЗЕЛА. Тако се, ваљда зове.

— Жизела... — понови радосно моја жена а камила спусти стидљиво поглед кријући га под дугачке свилене трепавице. Уосталом, сва је била тако свилена, ни налику оштрој камилој чекињи. Онда се и она одважи и лизну два-три пута моју пресрећну жену по коси.

Жизела ће с нама!

— Оставите, молим вас, то миловање. Ја имам још толико послова а сад треба још да лупам гла-

Ујорни љојлег једне камиле
дба љуџа ме је најшерао да
јроменим своју чврстоју одлуку

Жизела, дотле послушна као јагње, није хтела ни да крене.

ласима продире у мозак и тамо ми опипава мисли. Нећеш! — наједном ми се заустави у мозгу. Нећеш је оставити никоме. Водићеш је са собом!

Хтео сам да вичем, да се отимам, али клешта камилиног погледа су ме чврсто држала.

— Добро — рекох — имаш право. Повешћемо је... — и клешта попустише.

Моја жена тада покуша да нахрани нашу гошћу, али без успеха. Јер, Жизела није хтела ништа да окуси.

Око подне стиже нам телеграм: „За сваку сигурност добро је нахраћена стоп осим тога путује авионом стоп кључ је у зубу стоп“.

целератори и низ других машина ће, у складу са пројектом за претварање целе пустиње у плодно гло, производити кишу. Али, не кишу обичне воде, већ кишу брзих честица које бомбардују атоме елемената из којих се састоји пустињски песок. Под одређеним условима једни елементи тада прелазе у друге, а након тог процеса долази до нових једињења елемената и укратко речено, тим се путем добија с једне стране потребна вода, с друге — ново радиоактивно гориво, изотопи, минерали, мења се гл, добија се плодна земља. Флора се даље стара сама за своју насушну кишу, фауна доприноси свој

олуја коју смо, међутим, захваљујући Жизели, избегли.

— Невероватна си, лепотице, али не знам како си то могла предочетити! Ипак, хвала ти! — помиловао сам је а моја жена је загрли и пољуби у свилени врат.

Она је је — јесак!

Преостала истраживања смо с обзиром на скретање с пута завршили са малим закашњењем, али са великим успехом. Требало је још само да кажемо: копање отпочи

ње ту и тада! Засад, враћамо се у оазу. Сви смо били веома уморни и вероватно зато и нисмо одмах реаговали на то кад ми се на једном одморишту учинило да видим Жизелу како усред пустиње — пасе. Да, једе песак, као да је најсочнија трава! Да ли је то фатаморгана?!

Није била. Жизела је стварно јела песак. Лепо то видим и чујем. И моја жена, и она то види и чује. А остали? Спавају. Срећом.

— А можда је само полудела на овој јези? Видиш ли каква је, сва свилена — рекох жени.

Није било одговора. Тад се присетих оних Жизелиних шетњи изван оазе. Не, није обична камила, знам то одавно. Али шта је? Сви су приметили да она разуме не само оно што њој говоримо него и наш међусобни разговор. Сви су је се, помало, клонили од оног случаја са олујом. А тек ово сад! Поплашиће људе.

— Жизелина плочица под вратом у ствари је медаљон — рекох тад жени. — Заиста мислим да се нисмо довољно позабавили њоме. Жизела није обична камила и није случајно послата баш мени.

— Можда њен медаљон може нешто више да нам каже.

Жизела је слушала наш разговор.

— Могу ли да погледам твој медаљон, Жизела — упитао сам је потпуно уверен да ме она разуме и да ће се успротивити ако то не треба да урадим.

Она приђе. Није се противила. Медаљон је личио на плоснату кифлу и двоструким ланчићем био је тако привезан око њеног врата да не виси већ належе уз њега. Био је закључан.

— Кључ је у зубу! — присети се моја жена телеграма. — Жизела, покажи нам своје зубе!

Тајна ошјаје — шајна

На женине речи — „кључ је у зубу“ Жизела је пришла и клекла пред њу, а затим, као пред зубаром, показала зубе. У доњој вилици се заблестало златан кутњак, а на њему, са стране назирали су се обриси кључића. Моја жена га пажљиво узме, помилова Жизелу и брзо откључа медаљон. У њему смо нашли свитак. Развили смо га и прочитали:

„Поштовани професоре, позната су ми Ваша настојања да откријете космичку цивилизацију на Земљи. Верујем да могу да Вам помогнем једним од својих открића. Жизела је потомак, заправо треће колена, специјално однегованих силицијумских организама. Како видите, обликом је веома слична обичној камили, али биолошки се толико разликује да ми нећете поверовати чак ни ако Вам то до детаља саопштим. Дакле, о тим детаљима нећемо говорити. Међутим, молим Вас, проверите нека Жизелина својства и забележите их. Нарочито ме занима колико је уочљива њена способност да прима низ разних вибрација, таласа, ултразвукова и зрачења, од њих за која знамо па до оних која само наслућујемо. Захваљујући томе она располаже способностима које бисмо назвали натприродним — у оквиру наших људских представа. Између осталог у стању је да разуме и наш говор. Своја запажања, молим вас, оставите тамо где сте нашли и овај свитак, закључајте и кључ вратите на место с којег сте га и узели. По повратку са експедиције Жизелу оставите у неком сандуку у својој гаражи. Не заборавите, овај пут ће то бити потребно, да је пре затварања у сандук нахраните квалитетним песком.“

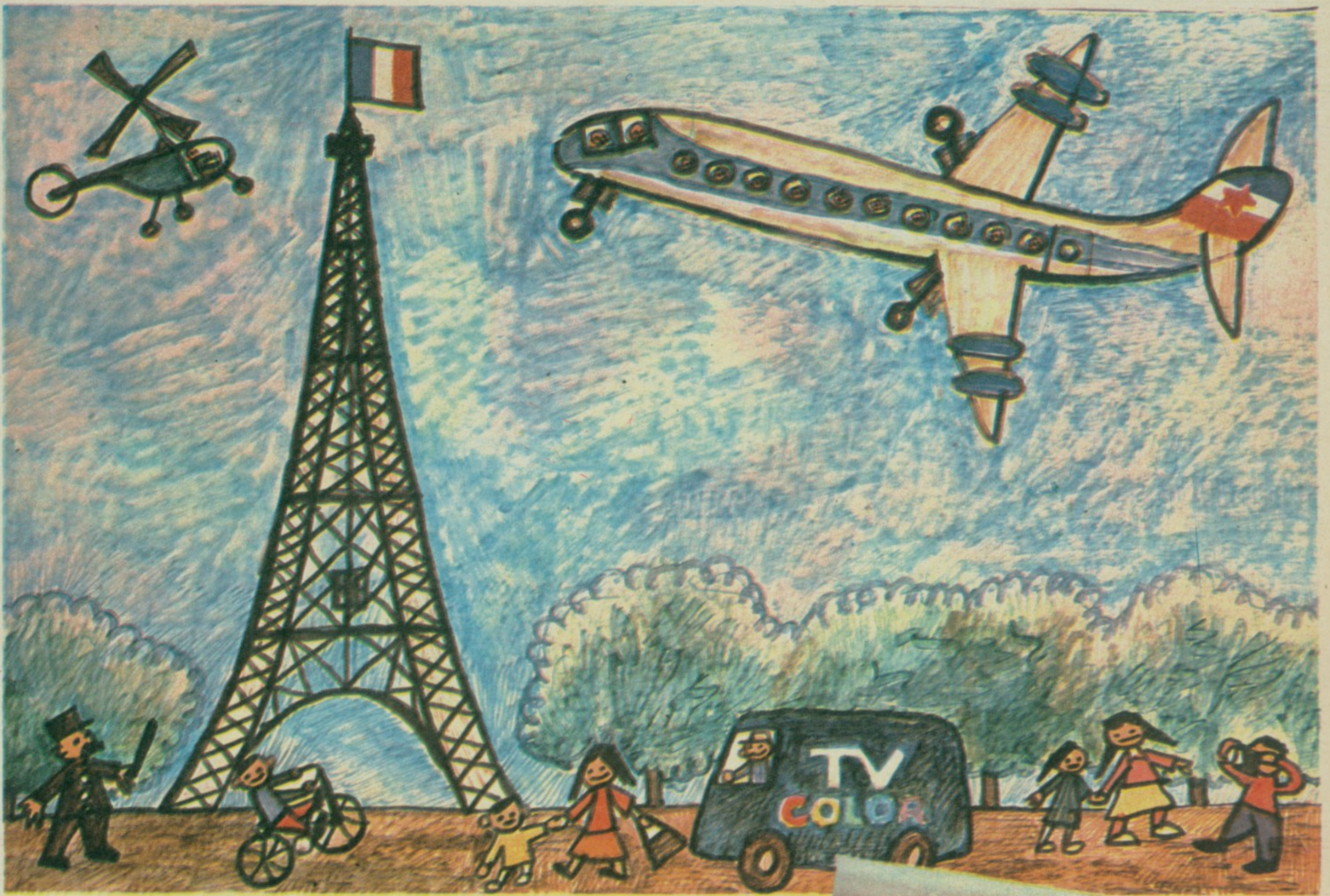

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП

СУПЕРМЕН

Smoki ВАС ВОДИ У СВЕТ

Smoki ВАС НАГРАЂУЈЕ

СМОКИ, ваш омиљени слани десерт са кикирикијем, поред уживања у укусном и хранљивом јелу, нуди вам могућност да добијете и неку од вредних награда.

Сакупљајте празне кесице СМОКИЈА и, када сакупишете 10 комада, пошаљите их на адресу:

СОКО-ШТАРК, 11000 БЕОГРАД, Стеријина 15, јер тиме стичете право да се и ваше име нађе на списку добитника награда.

Прво коло наградне игре је у току а извлачење ће бити обављено 20. VI 1973. године.

У првом колу биће извучене следеће награде:

- 1 колор телевизор
- 5 петодневних путовања у Париз
- 10 ПОНИ бицикла
- 10 фото-апарата
- 200 слатких пакета СОКО-ШТАРК

Smoki – ОД ПРИЈАТНОГ УКУСА ДО НАГРАДНЕ ИГРЕ

Soko Štark

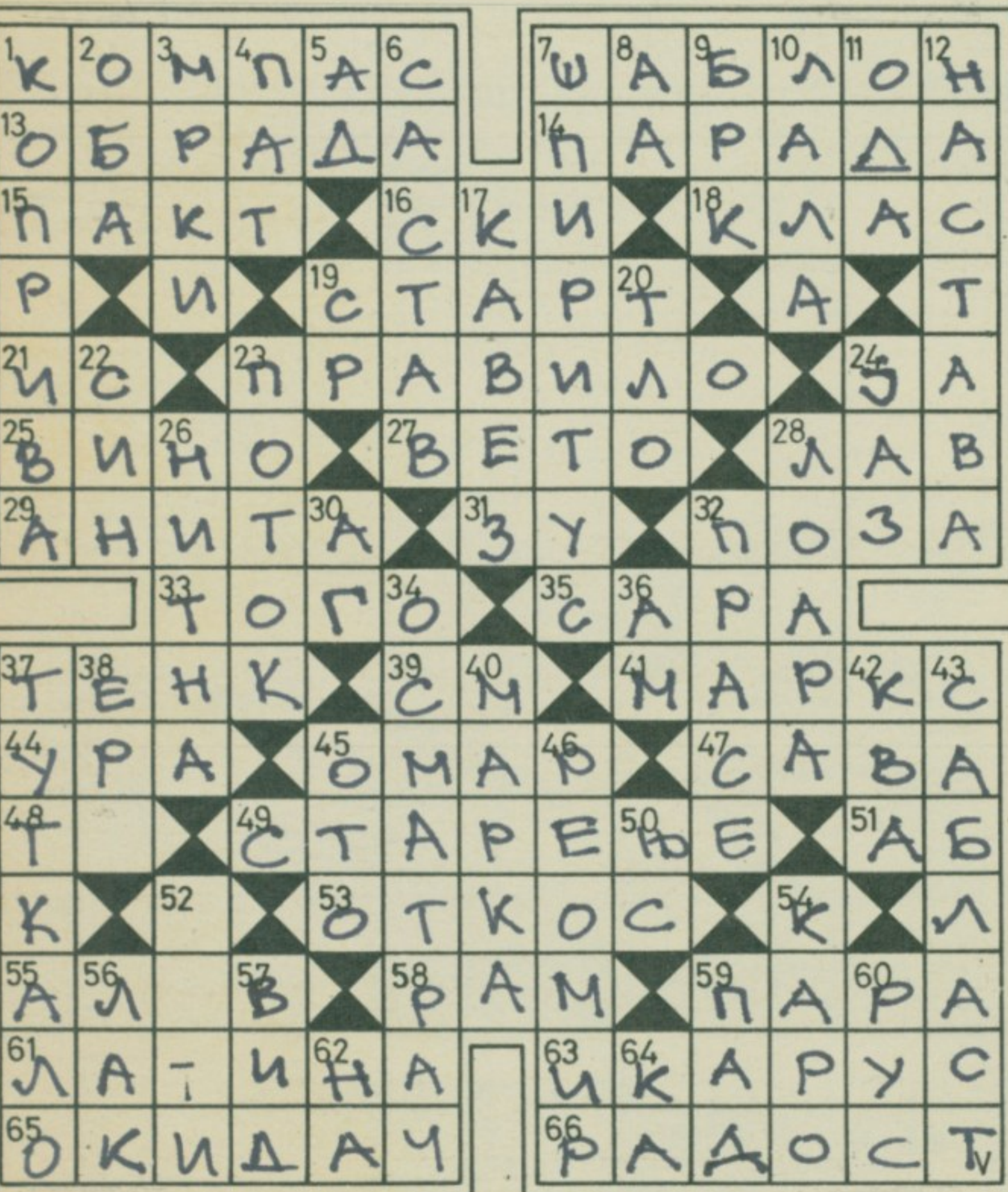
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) бусола, 7) калуп, модел, 13) обрађивање, 14) смотра трупа, 15) погодба, споразум, 16) смучке, 18) облик плода неких жита, 19) почетак трке, 21) историјско место у Малој Азији, 23) одредба, пропис, регула, 24) лична заменица, 25) алкохолно пиће, 27) забрана, приговор (лат.), 28) дивља животиња, 29) име оперске певачице Мезетове, 31) сугласник и самогласник, 32) став, држање, 33) држава у западној Африци, 35) горњи део чизме, 37) оклопно возило, 39) ауто-ознака за Сремску Митровицу, 41) аутор „Капитала“ (Карл), 44) узвик при јуришу, 45) египатски филмски глумац (Шариф), 47) десна притока Уне, 48) показна заменица, 49) физиолошки процес развоја живих бића, 51) прва слова азбуке, 53) количина биљних стабљика посечених косом, 55) рибарска мрежа, 58) оквир, 59) агрегатно стање воде, 61) усов, 63) један планетоид, 65) обарач, 66) срећа, веселост.

УСПРАВНО:

1) коровска биљка која надражује кожу, 2) и један и други, 3) намргођени, 4) шаховски израз, 5) скраћеница за: акционарско друштво, 6) скуп, ансамбл, 7) врста алкохола, употребљава се за горење, 8) скраћеница за: ад акта, 9) украс мушког лица, 10) тулип, 11) песма узвишеног садржаја, 12) предавање, 17) крлетка, 19) хемијски знак за стронцијум, 20) земљиште, 22) мушки потомак, 23) мања текућа вода, 24) загађено место у реци, 26) заковица, 28) највећа француска река, 30) хемијски знак за сребро, 32) младунче свиње, 34) особа која осматра, обично у војсци, 36) део коњске опреме, 37) средство за лепљење, 38) Ужичанин, 40) немачка новчана јединица, 42) тропска биљка, броћ, 43) авет, 45) наш књижевник (Бихаљ Мерин), 46) француски физичар, проналазач термометра, 50) два сугласника, 52) град у хрватском приморју, 54) коцкасти дезен на тканинама, 56) лаган, 57) облик, форма, 59) падање, 60) припадник једног словенског народа, 62) хемијски знак за натријум, 64) ауто-ознака за Карловац.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) октан, 6) савет, е, 11) оаза, 12) анал, к, 14) марљив, 16) болеро, 18) или, 19) јелек, 21) гем, 22) рад, 23) арена, 24) иде, 25) амор, 27) ака, 28) пјат, 29) Торес, с, 31) ара, 32) рибизла, 33) штанд, к, 36) Адана, 40) Пата, 41) кос, 43) опет, 44) Ана, 45) Сента, 47) ома, 48) лак, 49) авион, 50) ТАМ, 51) Икарус, 53) Микена, р, 55) мине, 56) атак, и, 57) самар, 58) канат.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тримесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тримесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: DM 34 — \$ 12 — Ft 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1 тел. 22-711.

На основу мишљења републичког секретаријата за културу СРС број 413-29/73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

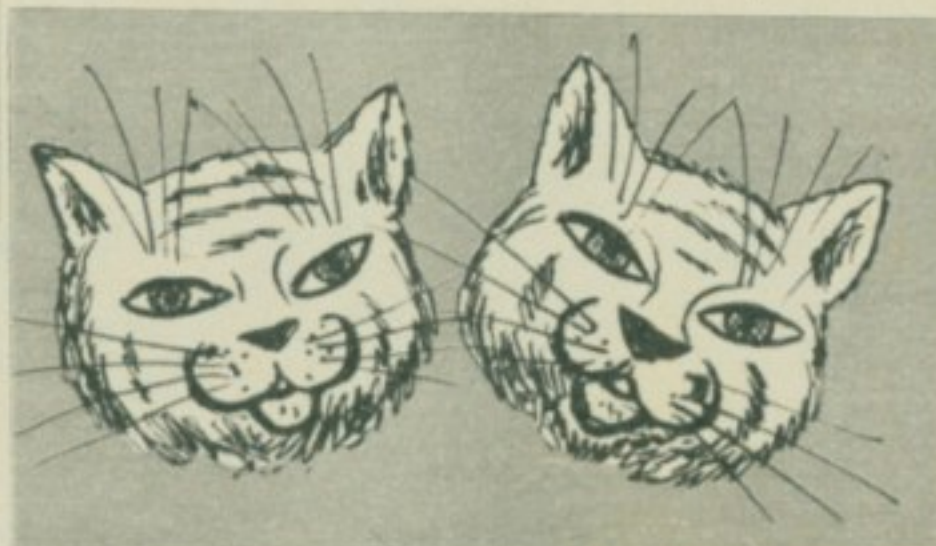
Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

БОЉЕ ДА ИХ ПОКЛОНИМ

Забавнице,
молим те да објавиш ово моје писмо јер је веома важно.

Имам две веома лепе мачке које бих поклонила неком љубитељу животиња под условом да их чува и негује. Сви

у кући су против тога да држим мачке, па ми стално прете да ће их убити ако их не дам некоме. Зато те молим, Забавнице, да пронађеш некога ко би чувао моје мачке. Унапред ти много хвала. Ко жели мачке може доћи на ову адресу:

Нталија Стаменковић,
Београд, Ул. др Ђоке
Јовановића 17, Карабурма

НЕСПОРАЗУМ ОКО ОКЕАНИЈЕ

Драги Забавнице,
Ученица сам VII-ог разреда основне школе. Недавно смо имали тест из географије, из Аустралије и Океаније. Имали смо 20 питања а једно је било овако:

— Острва Океаније припадају... —
Ја сам одговорила: 1. Великој Британији, 2. Француској, 3. САД.

Међутим, наставник је рекао да острва Океаније припадају: Меланезији, Полинезији и Микронезији. Одговорите ми ко је био у праву? Јасмина

Судећи по твојем писму, питање у вашем тесту из географије које се

односи на Океанију није најсрећније састављено.

Океанија је заједничко име за острвске групе у Тихом океану, заједно са Аустралијом, Новим Зеландом, Тасманијом, Новом Гвинејом. Океанија обухвата три веће групе острва: Меланезију, Полинезију и Микронезију. Неки географи убрајају у Океанију и Малајски архипелаг. Да би се добио одговор који твој наставник сматра тачним питање је требало да гласи: која острва припадају Океанији или која острва чине Океанију. Питање које је у тесту било постављено заиста је наводило да се одговори којим државама припадају острва Океаније.

МАЛЕ АЛИ ДОБРЕ

Драги Забавнице,
твој сам редовни читалац а први пут ти се обраћам са молбом: ако можеш објави адресу неке продавнице у којој могу да купим усну хармонику, малу али добру, по могућству М. Нопер «ЕСНО» или неку другу каква се може видети често на телевизији са оним држачима да не би заузимала руке.

Ненад Томасовић,
Нови Београд

Музички магазин, Теразије 12,
Београд, сваког дана очекује да им

стигну усне хармонике марке коју ти желиш, па би боље да се њима обратиш лично или преко поште.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ И МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

